

(1979 ஏப்ரல் 26]

(7). மின்சார வாரிய நிதி நிலை அறிக்கைகள் மீது விவாதம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கைகள் மீது விவாதம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின் வாரிய நிதிநிலை அறிக்கையில் தான் ஆற்ற வேண்டிய உரையினை* நூல் வடிவில் தந்துள்ளேன். அதை இந்தப் பேரவையில் ஆற்றியதாகக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான மின்சாரத் துறை வரவு-செலவு திட்டத்தின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினை நல்கியமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு கூட மின்சாரத் துறையைப் பொறுத்த வரையிலும், விவசாயிகளுக்கு 1 இலட்சம் மின் மோட்டார்கள்க்கு இணைப்புகள் கொடுப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சட்டசபையிலே அறிவித்தார்கள். அது எல்லா விவசாயிகளுக்கும் ஆசையாகவும் ருசியாகவும் இருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது எப்படி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அரசாங்கத்தினுடைய அறிவிப்பு சட்டசபையிலேதான் என்று சொன்னால் அங்கே 90 நாட்களாக மின் இணைப்புக்காக நோட்டீஸ் விடுகிறார்கள். மின்சார இலாகாவிலே இருப்பவர்கள். அந்த 90 நாட்களுக்குள்ளாக விவசாயிகள் மோட்டாரை வாங்கி, 'ரெடி லிஸ்டி'லே, எழுதி வைத்தும் மின் இணைப்பு கொடுப்பதில்லை. காரணம், டிரான்ஸ் பார்மர் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். அதற்குத் தேவையான சாதனங்கள் எல்லாம் கிடைக்கவில்லையென்று சொல்கிறார்கள், அதே நேரத்தில், விவசாயிகள், அந்தக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாக மோட்டார் வாங்கி வைக்கவில்லை, ஷெட் கட்டி வைக்கவில்லையென்று சொன்னால், அதை 'கான்சல்' செய்து விடுகிறார்கள். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், அதற்குத் தேவையான டிரான்ஸ் பார்மர்கள் இல்லை, இதர சாதனங்கள் இல்லை என்று சொல்லி, 'ரெடி லிஸ்டி'ல் இருக்கும் போதும், அங்கே மின் இணைப்பு கொடுக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படி, யாராவது, குறிப்பாக, மின் இணைப்பு வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்குரிய சாதனங்களுக்கு ரூ. 400 கிட்டத்தட்ட ஆகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அந்த ரூ. 400 பெறுமானமுள்ள சாதனங்களை வாங்கித் தந்தால்தான் அவர்கள் மின்இணைப்பு கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு மேலாக, கம்பங்கள் தேவை என்று சொன்னால், எங்கே

*133-ம் பக்கத்தில் இணைப்பு ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

[திரு. துரை முத்துசாமி] [1979 ஏப்ரல் 26]

சொல்கிறார்களோ அங்கே இருந்து வேண்டிய இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்று விவசாயிகளை கேட்கிறார்கள். ஆனால், அரசாங்கத்திலேயிருந்து மின் மோட்டாருக்கு இணைப்பு கொடுக்கத் தேவையான சிறிய சாதனங்களுக்கு ரூ. 400/-ஐ அரசாங்கக் கணக்கிலே வைத்துவிடுகிறார்கள். எடுத்துச் செல்ல லாரி வாடகையையும் அரசாங்கக் கணக்கிலே வைக்கிறார்கள். இந்தப் பணத்தை எல்லாம் யார் எடுக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. விவசாயிகள், தங்களுடைய தேவைக்காக, மின் மோட்டாருக்கு இணைப்பு வேண்டுமென்பதற்காக, ரூ. 400, ரூ. 500 செலவானாலும் பரவாயில்லை என்று இந்தத் தேவையான சாதனங்களை வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள், லாரியிலே சாமான்களை அவர்களே ஏற்றி எடுத்துக் கொண்டு சேர்க்க வேண்டிய இடத்தில் சேர்க்கிறார்கள்.

லாரிகளிலே அவர்களே கொண்டுவந்து அவைகளை கொடுக்கின்றனர். இப்படி இந்த லாரி வாடகையை கொடுப்பதோடு மின்சார சாதனங்களுக்காகவும் 400,500 ரூபாய் பெறுமானமுள்ளது அவைகளையும் அந்த விவசாயிகளே வாங்கிக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அதற்குப்பிறகு அரசாங்க அதிகாரிகள் வந்து அதை எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள், மின்சார மோட்டாருக்கு மின் இணைப்பு தருவதற்காக, அது மட்டும் அல்லாமல் கிராமங்களிலே மின் மோட்டார்கள் தருவதற்கு கீழ் மட்டத்திலிருந்து, மேல் வரை சுமார் 300 விருந்து 500 வரை மாமூல் தர வேண்டும் என்று அங்குள்ள விவசாயிகள் பேசிக் கொள்கிறார்கள். காண்ட்டிராக்டுகளிலேதான், பொதுப்பணித் துறையிலேதான் லஞ்ச ஊழல் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், மின்சாரத் துறையில் இருக்கிற ஊழலைப் பார்த்தால், அதைப்பற்றி கேள்விப்பட்டால் அந்த மின்சாரத்தைப்போல் ஷாக் அடிப்பதாகவே இருக்கிறது. ஆகவே மின்சார மோட்டார்கள் வாங்க வேண்டும் என்று சொன்னால், ரூபாய் 300-விருந்து 500 வரை லஞ்சம் தந்தாக வேண்டும். அதற்கான சாதனங்கள், அவைகளுக்காக 500-க்கும் மேல் செலவு செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்தால் விவசாயிகளின் கதி என்ன ஆவது? பெரிய விவசாயிகளுக்கு இப்படிப்பட்ட நிலைமை. சிறிய விவசாயிகள்-அவர்கள் 90 நாட்களில் அதற்குள் வாங்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிலவள வங்கியும் கடன் கொடுப்பதில்லை, மற்ற வங்கிகளும் கொடுக்க முன் வருவதில்லை. அவர்களை உடனடியாக 90 நாட்களுக்குள் வாங்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அவர்களிடம் பணம் இருப்பதில்லை. அவர்களுக்கு 90 நாட்களுக்குள் வாங்குவதற்கு அரசே அதற்கான தொகையை கடனாக வழங்கி, அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிற மின்சார மீட்டரையே அடமானமாக வைத்துக்

1979 ஏப்ரல் 26] [திரு. துரை முத்துசாமி]

கொண்டு, வேறு எதுவுமே வலத்து அடமானம் செய்கிறார்களே? தனால் அந்த மின்சார மீட்டரையே அடமானமாக வைத்துக் கொண்டு, அவர்கள் அறுவடை செய்யும் காலத்தில், அறுவடையிலிருந்து அரசாங்கமே பெற்றுக் கொள்ளலாம். அவர்களுக்கு இதை உடனடியாக செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதி சேர்வராயன் மலைப்பகுதியில் இப்பொழுதுதான் அடிவாரத்தில் மின்மோட்டார்கள் கொடுக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அங்கே இருப்பவர்கள் மலை ஜாதி மக்கள். அவர்களுக்கு முன் உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும். மலை மேலே இருப்பவர்களுக்கும் உதவிபுரியும் வகையில் அவர்கள் மின் தொடர்பை கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதை உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பிரையாரிடி பேசில் தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருந்தால் இன்னும் 10 ஆண்டுகளுக்கு அவர்களுக்கு கிடைக்காது. அதனால் மலைஜாதி மக்கள் என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் மனு கொடுத்த உடனேயே அவர்களுக்கு மின் மோட்டார்கள் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்தப் பகுதியில் மின்சார மோட்டார் வந்திருக்கிறது. பத்து ஆண்டுகளாக மின்சார உற்பத்தி இல்லை. 1967-க்கு பிறகு தான் மின்சார உற்பத்தியே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மின்சார உற்பத்தி இல்லாவிட்டாலும் மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்திருக்கிறார்கள். சமீப காலமாக 2, 3 இடங்களில் நமது அமைச்சர் அவர்கள் உற்பத்தி செய்வதற்காக துவங்கியிருக்கிறார்கள். அவைகள் உடனடியாக நிறைவேற்றப்பட்டு அமுல் ஆக்கப்பட்டு எல்லா விவசாயிகளுக்கும் பயன்படுகிற வகையில் மின்சார உற்பத்தியைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் வியாபாரிகளுக்கும், ஸ்தாபனங்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், விவசாயிகளுக்கு இரவிலைதான் மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதன் விளைவாக ஏழை விவசாயிகளின் மீட்டர்கள் எல்லாம் தீர்ந்துவிடுகின்றன. வியாபாரிகளும், ஸ்தாபனங்களும் ஜெனரேட்டர்கள் வைத்துக் கொண்டு சமாளிப்பார்கள். ஆனால், விவசாயிகள் மின்சார மோட்டார் தீர்ந்துபோனால் அதை ரிப்பேர் செய்வதற்குக் கூட முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறவர்கள் அவர்கள். அதனால் தொழிற்சாலைகளுக்கு கொடுக்காவிட்டாலும் கூட விவசாயிகளுக்கு பகலிலே மின்சாரத்தை ஒதுக்க வேண்டும். அதனால் அவர்களுடைய மீட்டர்கள் தீர்ந்து போகாமல் அவர்களை காப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். சில இடங்களில் வைக்கப்படும் மீட்டர்களின் பவர் 50 வோல்டேஜ் என்று சொன்னால், 100 வோல்டேஜ் போகிற வரையில் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, அங்கே

[திரு. துரை முத்துசாமி] [1979 ஏப்ரல் 26]

இருக்கிற டிரான்ஸ்பார்மர்களின் பவரிலேயே மின்சாரத்தை ஓட்ட அனுமதிக்க வேண்டும். எவ்வளவு கெப்பாசிட்டி இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு மின் மோட்டார்களுக்கு தர வேண்டும். அதன் விளைவாக விவசாயிகளுக்கு மோட்டார்களின் பாதிப்பு இருக்காது. ஆகவே, டிரான்ஸ்பார்மர்கள் எவ்வளவு ஹார்ஸ் பவர் இருக்கிறதோ அவ்வளவு பயன் படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு திட்டங்கள்—மின்சார திட்டங்கள் இருக்கின்றன. விழுப்புரம், கடலூர் என்று 2 பிரிவுகளாக பிரித்து அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற விருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் தென்னாற்காடு மாவட்டம் மிகப் பெரிய மாவட்டம்—60 மைலுக்கு 60 மைல் மின்சாரத்தை இழுத்துக் கொண்டு போக வேண்டியிருக்கிறது. அரசுக்கு செலவு ஒன்றும் அதிகமாகிவிடாது. அதே அதிகாரிகளைக் கொண்டுதான் நிறைவேற்றப் போகிறார்கள். இந்த மின்சார திட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கப்படுவதின் மூலமாக பொதுமக்களுக்கு நல்ல பயன் கொடுக்கும் என்ற முறையில் அதை உடனடியாக பிரித்து அந்த திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லி கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

இந்த மின்சார இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில், இப்படி விவசாயிகளுக்கு ஒரு கஷ்டம் என்றால், பஞ்சாயத்து போர்டிப் பஞ்சாயத்து தலைவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு சங்கடம் இருக்கிறது. இப்போது பஞ்சாயத்து தலைவர்கள் மின்சார பல்பை வாங்கி போடலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த பல்புகளை ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் வாங்கித் தருகிறார்கள். அதை பொறுத்துவதற்காக ஹெல்பர்கள், லைன்மென்கள், தனியாகப் பஞ்சாயத்துகளில் இருந்து சார்ஜ் வசூலிக்கிறார்கள். பல்புக்கு 50 பைசாவும், டியூப் லைட்டிற்கு ரூ. 1 என்றும் வசூலிக்கிறார்கள். அந்த மின்சார இலாகாவில் பணிபுரியும் ஹெல்பர்கள், லைன்மென்களுக்கு ஏற்கனவே இலாகாவில் சம்பளம் தருகிறபோது, இதற்காக தனி சார்ஜ் வசூலிக்க உத்தரவிட்டு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இது எதற்காக? இப்படி தனிக்கட்டணம் வசூலிக்க வேண்டும் என்று இருக்கிற காரணத்தால், அந்த பல்புகளைப் பொறுத்துவது என்கிற முறையில் அவர்கள் ஒரு கிங் மேக்கர்களாக லைன்மென்கள்—ஹெல்பர்கள்—இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பஞ்சாயத்து தலைவர் பல்பு வாங்கிக் கொடுக்கவில்லை. அதனால் பொருத்தவில்லை என்ற முறையில் பிரசாரம் செய்து தலைவருக்கு கெட்டபெயரையும் ஏற்படுத்தி விடுகிறார்கள். ஆகவே, மின்சார இலாகா மூலமாகவே அந்தத் தெருவிளக்குகளை எறிய வைக்கவும், அதற்கு பல்பு போடுதல் மற்றவற்றையும் செய்ய அரசு உத்தரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 26] [திரு. துரை முத்துசாமி]

மின் கட்டணத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொரு சிறு விவசாயிக்கும் 12 பைசா என்றும், பெரிய விவசாயிக்கு 14 பைசா என்றும் அரசாங்கம் அறிவித்து இருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் அது அமலாக்கப்படவில்லை. இப்போது வசூலிப்பது எப்படி இருக்கிறது என்றால், மீட்டர் வாடகை எனவும், சர்சார்ஜ் பீஸ், கால் பீஸ், சோதனை செய்யும் அதிகாரிகள் கட்டணம் என்று இப்படி சிறு விவசாயிகளிடமிருந்து ஒவ்வொரு யூனிட்டிற்கும் 30 பைசா என்று கணக்கிட்டு வசூலிக்கிறார்கள். அதை விட்டுவிட்டு, யூனிட்டிக்கு மட்டும் 12 பைசா, 14 பைசா என்று வசூலிக்க வேண்டும். அது போன்ற கட்டணங்கள் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்று விவசாயிகள் சார்பாக நான் அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தாற்போல் இன்று ஒவ்வொரு ஊரிலும் தெரு விளக்குகள் எரிவது இல்லை. மோட்டார் இணைப்பு சம்பந்தமாக அரசாங்கம் இணைப்பு கேட்டு மனுப் போட்டவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு எடுத்ததை ஒட்டி, அங்கே நடைமுறையில் ஏராளமான லஞ்ச ஊழல் நடைபெறுகிறது. அங்கே வாய்ஸ் இல்லாதவர்கள் அப்ளிகேஷன் போட்டும் கிடைக்காமல் இருக்கிறார்கள். வாய்ஸ் உள்ளவர்கள் அப்ளிகேஷன் எதுவும் இல்லாமல் இணைப்பு வாங்கியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட முறைகேடுகளை கண்காணிக்கவும், இணைப்பு கொடுப்பதில் சீரான முறையைக் கடைபிடிக்கவும், எம்.எல்.ஏ.க்கள், எம்.பி.க்கள், அதிகாரிகள் கொண்டு ஒரு குழு அமைத்து, அதன் ஆலோசனையின் பேரில் அந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த மாதிரி ஒரு ஆலோசனைக் குழு போட்டால் சரியான முறையில் மின் இணைப்பு கொடுக்க ஏதுவாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

லோ வோல்டேஜ் காரணமாக மோட்டார் காரில்கள் தீய்ந்து போய் விடுகின்றன. அமைச்சருக்கு எங்கள் பகுதியில் இருந்து ஏராளமான புகார்கள் வந்து இருக்கின்றன. மின் உற்பத்தி எந்த அளவிற்கு இருக்கிறதோ அந்த அளவிற்குத்தான் மின் விஸ்தரிப்பு இருக்கவேண்டும். மின் உற்பத்தியை அதிகரிக்காமல், விஸ்தரிப்பு மட்டும் செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு செய்து விட்டால் அதன் விளைவு விவசாயிகள் மோட்டார் காரில்கள் தீய்ந்து பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை மாற்றி அமைக்க, டிரான்ஸ்பார்மர்களில் எத்தனை எச்.பி. மின்சாரம் இருக்கிறதோ அந்த அளவிற்குத் தான் இணைப்பு தரவேண்டும், அதன் மூலமாக விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கச்செய்யலாம். அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. துரை முத்துசாமி] [1979 ஏப்ரல் 26]

மின்சாரம் எடுத்துச்செல்லும் கம்பிகள் முன்பு செப்பு கொண்டு செய்யப்பட்டு வந்தது. தற்போது துத்தநாகத்திலும் அலுமினியத்திலும் இருக்கின்றது. அதனால் தான் லோ வோல்டேஜ், அடிக்கடி தடை ஏற்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். முன்பு போலவே செப்பு கம்பிகள் கொண்டு மின்சாரம் எடுத்துச் செல்ல நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல விவசாயிகள் அவர்களுடைய மின்சார மோட்டார் இணைப்புக் கட்டணமாக இருந்தாலும் சரி, வீட்டு உபயோகக் கட்டணமாக இருந்தாலும் சரி, அந்த கட்டணங்களை கட்டுவதற்கு ஒரு நாள் வீணாகிறது. ஆகையால் 200 அல்லது 500 சர்வீஸ்களுக்கு ஒரு பில் கலெக்டரைப் போட்டு, அவர் கிராமப்புறங்களுக்குச் சென்று, மணியக்காரர் வசூல் செய்வதைப் போல மின்சாரர் கட்டணங்களை வசூல் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நகரத்திலே இருப்பவர்களுக்கு கஷ்டம் கிடையாது. ஏனென்றால் அங்கேயே ஆபீஸ் இருக்கிறது. ஆனால் கிராமங்களில் இருக்கிறவர்கள் நகரங்களுக்கு, நீண்ட தூரம் போய் மின்சாரக் கட்டணத்தைச் செலுத்த வேண்டியிருப்பதால் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, 200 அல்லது 500 சர்வீஸ்களுக்கு ஒரு பில் கலெக்டர் என்ற முறையில் போட்டு, அவர்கள் இந்த நாளில் இந்த கிராமத்தில் வந்து வசூல் செய்து கொள்வார்கள் என்ற உத்தரவையும் போட்டுவிட்டால் கிராம மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். அவர்களுக்கு நேரமும் வீணாகாது; காசும் செலவாகாது. அந்த வகையில் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று, இப்போது மின்சார இலாகாவின் சங்கம் வைத்திருக்கிறார்கள். அதை வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. சில இடங்களில் மின்சார இலாகாவில் வேலை செய்கிறவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியில் மறைமுகமாக இருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றியும் கவலைப்படவில்லை. அவர்கள் சங்கம் வைத்திருப்பதைப்பற்றியோ அல்லது ஒரு கட்சியில் உறுப்பினராக இருப்பதைப்பற்றியோ எங்களுக்கு ஆட்சேபம் இல்லை. ஆனால் அவர்கள் பொதுக் கூட்டங்களில் அரசியல் வாதிகளைப்போல பேசுகிறார்கள். அவர்கள் எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. போக, போக பகலில் அலுவலகத்தில் வேலை செய்வது, இரவில் அரசியல்வாதிகளைப்போல பொதுக் கூட்டங்களில் பேசுவது என்ற நிலை வந்துவிட்டால் அலுவலக வேலை ஒழுங்காக நடக்காது. ஆகவே, அவர்கள் பொதுக் கூட்டங்களில் பேசுவதை தடை செய்ய வேண்டும்; தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று இந்த அறசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 26]

[திரு. துரை முத்துசாமி]

அடுத்தபடியாக, கல்வராயன் மலைப்பகுதியில் மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்திருக்கிறோம் என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். இன்னும் பாலப்பட்டு கிராமத்திற்கு மட்டும் தான் மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மலை உச்சிக்கு இன்னும் செல்லவில்லை; அடிவாரத்தில் மின்னணைப்பு கொடுக்கவில்லை. சமீபத்தில்தான் அந்த பகுதி மக்கள் கொத்தடிமையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டார்கள். ஆகவே, அந்தப் பகுதிக்கு தனிச் சலுகை காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக 'ரெடி லிஸ்ட்டில்' இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு 90 நாள் நோட்டீஸ் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டால் அதற்குள்ளாக எல்லா வேலைகளையும் முடித்து, இணைப்புப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ரெடி லிஸ்ட்டில் வைக்கும்போது சில சமயங்களில் மீட்டர் அந்தக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. அந்த சாதனம் கிடைக்காதால் மின் இணைப்பு கிடைக்கவில்லை. ரெடி லிஸ்ட்டில் என்று விலும்போதே அந்த சாதனமும் ரெடியாக இருக்க வேண்டுமே. அம்மாதிரியான நேரங்களில் அதிகாரிகள், தங்களுக்கு வேண்டியவர்களாக இருந்தால் காலம் கடந்தாலும் இணைப்பு கொடுத்துவிடுகிறார்கள்; வேண்டாதவர்களாக இருந்தால் 90 நாள் கழிந்துவிட்டது, இணைப்பு கிடைக்காது என்று சொல்லித் தள்ளிவிடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நேரங்களில் பொதுவாக மின்சார வாரியத்திற்கு தகுந்த அலோசனைகளை வழங்க ஒரு ஆலோசனைக் குழு அமைத்து, தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து, முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

*திரு. செ. பட்டாபிராமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 1978-79 ஆம் ஆண்டு மின்சார நிதி நிலை மசோதாவில் கலந்துகொண்டு என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற வாய்ப்பு அளித்ததற்கு தலைவர் அவர் களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1978-79 ஆம் ஆண்டு மின்சாரத் துறைக்கு 152 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது பாராட்டக்கூடிய செயலாகும். இந்தத் துறையை வகிப்பவர் மிக்க அனுபவம் உள்ள என்சினியர் ஆவார். அவர் பல நல்ல திட்டங்களை அறிவித்திருப்பது தமிழக முன்னேற்றத்திற்கு நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

குறிப்பாக, கிராமப் பகுதிகளுக்கு இன்னும் அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்க வேண்டும்.

[திரு. செ. பட்டாபிராமன்]

[1979 ஏப்ரல் 26]

[முற்பகல் 11-50]

இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டில்தான் அதிக அளவில் மின் தொடர்புகள் உள்ளன. மொத்த கிராமங்களில், சிற்றூர்களில் 98 சதவீதத்திற்கு அதிகமாக உள்ளது. குறிப்பாம் என்னுடைய திருவள்ளூர் தொகுதியில் உள்ள கிராமப்புறங்களில் உள்ள தெரு வீளக்குகள் சரிவர இயங்குவதில்லை. இது இன்றும் மக்களிடையே பெரிய குறையாக இருக்கின்றது. தெரு வீளக்குகளை மாற்றி அமைக்கும் பொறுப்பு இப்போது ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களிடத்தில் உள்ளது. அதனை பராமரிக்குக் பொறுப்பு மின்சார ஊழியரிடம் இருப்பதால் இதில் பல சிரமங்கள் உள்ளன. சில இடங்களில் தொடர்ந்து பல நாட்கள் பழுது அடைந்த பல்புகளை சரிபார்ப்பது கிடையாது.

மின் வாரியத் தொழிலாளர்கள் இந்த விஷயத்தில் கவனக் குறைவாக இருப்பதே காரணம். இந்தக் குறையை நீக்கும் பொருட்டு, அவர்களுக்கு சில கண்டிப்பான உத்தரவுகளை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மிக முக்கியமாக ஹெல்ப்பர்கள் அவ்வப்போது ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களைச் சந்திக்க உத்தரவு இடவேண்டும். என்னுடைய திருவள்ளூர் தொகுதியில் பல இடங்களில் குறைந்த ஒல்ட்டேஜ், அதிக ஒல்ட்டேஜ் என்ற குறை இருக்கின்றது. குறிப்பாக பகல் காலங்களில் குறைந்த ஒல்ட்டேஜால் மோட்டார் காயில் எரிந்து போய் ஏழை விவசாயிகளுக்கு பல நூறு ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட ஏதுவாக இருக்கின்றது. இந்தப் பெருங்குறையை நீக்குவதற்கு நிதிநிலை அறிக்கையில் கண்டுள்ளபடி சிறந்த நிபுணர்களைக் கொண்டு இந்தக் குறையைக் களைவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுபோன்று இன்று பெரும்பான்மையான கிராமங்களில் செல்லும் மின்பாதை தொடர்களில் உள்ள உலோகக் கம்பிகள் திருடு போவதால் மின் வாரியத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதனால் விவசாயிகளுக்கும் பல சிரமங்களும் பண நஷ்டமும் ஏற்படுகிறது. எனவே இந்த குறையைப் போக்க கம்பியைத் திருடும் நபர்களை மிசவும் கண்டிப்பான முறையில் தண்டிக்க சட்டத்தில் வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

கடந்த காலங்களில் மின் இணைப்புகள் வழங்குவதில் இருந்து வந்த பத்து சதவீதம் வருவாய், நிலத்தடி நீர்த்துறையின் சர்டிபிகேட் போன்றவற்றை நீக்கி, தற்போது இலகுவாக மின் இணைப்பு வழங்குவதையும், அதிலும் முன்னுரிமை வரிசைப்படி வழங்கி வருவதும் பாராட்டக்கூடிய செயலாகும். இந்த முறை ஏழை விவசாயிகளுக்கு மிகவும் உதவிகரமாகவும் இருக்கிறது. இதில் ஊழல் நடப்பதற்கும் வழியில்லாமல் எல்லா மக்களுக்கும் பொது நீதி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இந்த ஏற்பாட்டால் ஏழை விவசாய மக்கள் இந்த அரசைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறார்கள்.

1979 ஏப்ரல் 26]

[திரு. செ. பட்டாபிராமன்]

புதிய மின் இணைப்புகள் கொடுக்கும்போது பம்புசெட் இணைப்பாக இருந்தாலும் சரி, வீட்டுக்கு இணைப்பாக இருந்தாலும் சரி அதற்குத் தேவைப்படும் அத்தனைப் பொருட்களையும் மின்வாரியம் வழங்குவதில்லை. சில பொருட்களை மட்டும் கொடுத்துவிட்டு, மீதிப்பொருட்களை வெளியில் விவசாய மக்களை வாங்கித் தரும்படி கோருகிறார்கள். அவ்விதம் தரப்படாத பொருட்களின் தொகையை எஸ்டிமேட்டில் கழிப்பதும் கிடையாது. எனவே இந்தக் குறைவை நீக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கழக ஆட்சி பொறுப்பேற்றவுடன், யூனிட்டிக்கு 16 காசாக இருந்ததை பெரிய விவசாயிக்கு 14 காசாகவும் சிறு விவசாயிக்கு 12 காசாகவும் குறைந்தது. அந்த நஷ்டத்தை வாரியமே ஏற்றுள்ளது. இந்தச் சலுகையால் பெரும்பாலான ஏழை விவசாயிகள் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறார்கள். ஆனால் பெரிய விவசாயிகள் மட்டுத் இன்றும் கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். அது மட்டும் அல்லாமல் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்குத் தேவையான நிலக்கரி எரி எண்ணை போன்ற பொருள்களின் விலைகள் கடந்த ஆண்டுகளைக் காட்டிலும் தற்போது பன்மடங்கு உயர்ந்திருந்தாலும், அண்டை மாநிலங்களிலிருந்து ஒரு யூனிட் ஒன்றுக்கு 18 காசுகள் என்ற அளவில் விலை கொடுத்து வாங்கினாலும், விவசாயிகளுக்கு மட்டும் இந்த அரசு சலுகை செய்துள்ளது. இதுபோன்ற நல்ல திட்டங்களையும் பாராட்டாத நல்ல மனிதர்களும் தமிழகத்தில் இருப்பது வேதனைக்குரிய விஷயமாகும்.

இன்றைக்கு மின்சாரத்துறையை பொருத்தமட்டில் மீட்டர் கணக்கு எடுப்பதில் பல முறைகேடுகள் நடக்கின்றன. இதனால் வாரியத்திற்கு பெரிய நஷ்டமும் ஏற்படுகிறது. இந்தக் குறையை போக்க படித்த ஹெல்ப்பர்களை அதற்கு நியமிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னும் பல ஹெல்ப்பர்களுக்கு மீட்டர் கணக்கு எடுப்பதற்குத் தெரியவில்லை. இதனால் வாரியத்திற்கும், விவசாயிகளுக்கும் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. மேலும் நிலுவையில் உள்ள மின் கட்டண பாக்கிகளை வசூலிப்பதில், கடந்த மாதம் அறிவித்த சில சலுகைகளுக்குப் பிறகும் கட்டாத நிலை இருந்து வருகின்றது. இதனால் மின் வாரியம் மிகவும் கடுமையான நிதிப் பற்றாக்குறைக்கு ஆளாகி உள்ளது. எனவே நிலுவை பாக்கித் தொகையை வசூலிக்க அரசு முயலவேண்டும் என கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிலைமைகள் இவ்வாறிருக்க, சில மின் வாரிய தொழிற்சங்கங்கள் சில காரணங்களைக் காட்டி மின்கட்டணப் பட்டியலைத் தயாரிக்காமல் தேக்கி வைத்துள்ளனர் எனத் தெரிகிறது. இவ்விதம் செய்வதை அனுமதிக்கலாமா என்றுதான் கேட்கிறேன்.

[திரு. செ. பட்டாபிராமன்]

[1979 ஏப்ரல் 26]

அடுத்து இன்று நமது மாநிலத்திலே உள்ள, எல்லா மின்சாரத் துறை அலுவலகங்களும் வாடகைக் கட்டிடத்தில் இயங்கி வருகிறது. இதனால் பல இலட்ச ரூபாய்கள் வாடகைத் தொகையாக வரயம் ஆகின்றது. எனவே மின் வாரியம் தனது நிதிநிலைகளைக் கொண்டு, வருங்காலத்திலாவது சொந்த கட்டிடங்களை கட்டி இயங்கி வந்தால் நிறையத் தொகை மிச்சமாகும். இதையும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் கிராமப்புறங்களில் ஹெல்ப்பர்ஸ், அவர்களுக்கென்று ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தலைமையிடத்தில் அதாவது ஹெட் குவார்ட்டர்ஸில் இல்லாமல் வேறு இடத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சரியான இடவசதி கிடையாது. எனவே அவர்களுக்கு பணியாற்றும் இடத்திலேயே வீடுகள் கட்டித்தர வேண்டும். அப்படி கட்டித்தரப்படுமானால் அவர்கள் பணியை செம்மையாக செய்ய அது உதவியாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் நினைவுப்படுத்துகிறேன். இந்த அரசு எழைகள் மீது கவனம் செலுத்தி இருக்கிறது என்பதற்கு உதாரணமாக அவர்கள் மின்சாரத்தின் பயனையும் பெறவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தில் மீட்டர் இல்லாமல், மிகக் குறைந்த கட்டணத்தில் குடிசைகளுக்கு மின் இணைப்பு வழங்க இருக்கும் திட்டத்தை வெகுவாகப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அதிலும் குறிப்பாக முதலில் கிராமங்களில் இது அமலாக்கப் பட இருப்பதை எண்ணி மெத்த மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து நான் சார்ந்துள்ள திருவள்ளூர் வட்டத்தை, செங்கை மின் திட்டத்திலிருந்து சென்னை மின் திட்டத்தில் இணைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் சென்னைக்கு 40 கி.மீ. தூரத்தில் இருக்கிற செங்கை மின் திட்டத்தில் இணைக்கப் பட்டுள்ளதால் இத்திட்டத்தின் தலைமை அலுவலகம் காஞ்சி புரத்தில் இருப்பதால் எங்கள் பகுதி மக்களுக்குச் சங்கடமாக உள்ளது. மேலும் டிரான்ஸ்பார்மர்கள் பழுது பட்டால், அதைக் காஞ்சிக்கு எடுத்துச் சென்று மீண்டும் வேறு டிரான்ஸ்பார்மர்கள் கொண்டு வந்து மாற்ற வேண்டுமானால் காலதாமதம் பிடிக்கிறது. எனவே, இச்சங்கடத்தை எல்லாம் தவிர்க்கும் நடவடிக்கையாக எங்கள் பகுதியை சென்னை மின் திட்டத்தில் இணைப்பதற்கு மாண்புமிகு மின் துறை அமைச்சர் ஆவன செய்ய வேண்டும் என இப்பேரவையின்வாயிலாக கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன், நன்றி வணக்கம்.

1979 ஏப்ரல் 26]

* திரு. சி. கோவிந்தராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மின்சார வாரியத்தினுடைய இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது வழக்கம்போல் மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஓராண்டு அறிக்கை அல்ல, 1978-79, 1979-80-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கைகளும். 1977-78, 1978-79-ம் ஆண்டுகளின் துணை நிதிநிலை அறிக்கைகளும் ஆக நான்கு ஆண்டுகளின் அறிக்கைகளை இப்போது விவாதிக்க வேண்டியுள்ளது. இதை விவாதிக்கலாமே தவிர, அதனால் எந்தவிதமான பயனும் இல்லை. இந்த பட்ஜெட் மீது பேசிக்கொண்டிருக்கலாம், ஆலோசனைக் கூறலாம். 254 கோடி ரூபாய் கொண்ட இந்த பட்ஜெட் மீது நாம் வோட் செய்வதற்கு உரிமை கிடையாது. இந்த 850 கோடி ரூபாய் கொண்ட தமிழக அரசின் பட்ஜெட் மீது ஒட் செய்ய இந்த மன்றத்திற்கும், உறுப்பினர்களுக்கும் உரிமை உண்டு. ஆனால் மின்வாரியத்தின் பட்ஜெட் 254 கோடி ரூபாய் என்று சொன்னால், இந்த சட்டமன்றத்திற்கு வோட் செய்வதற்கு உரிமை கிடையாது. வெறுமனே பேசலாம். அது ஒரு 'ஆட்டோனமஸ் பாடி' என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி மாநிலத்தில் டிரான்ஸ்போர்ட் கார்ப்பரேஷன்களும், வாரியங்களும் ஆட்டோனமஸ் பாடிகளாக இருக்கின்றன. அவைகளெல்லாம் சட்டமன்றத்தில் வோட்டிற்கு விடப்படுகின்றன, அதற்கு இந்த மன்றத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால் இதை ஒரு ஆட்டோனமஸ் பாடி என்று சொல்லிக்கொண்டு அந்தப் பிரச்சனையில் தலையிடமுடியாது என்று சொல்வதற்கு அடிப்படையான காரணம் அது எலக்ட்ரிசிட்டி ஆக்ட், 1948-ல் தான் என்று கூறப்படுகிறது. அந்த எலக்ட்ரிசிட்டி சட்டம் இங்கே சட்ட மன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்களின் உரிமையைப் பறிக்கக் கூடிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறது என்பதை மின்துறை அமைச்சர் அவர்களே தன் அறிக்கையில் 24-வது பக்கத்தில் குறிப்பிடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கும்போது அதை மாற்ற முடியாதா என்ற கேள்வி எழுகிறது. அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கக்கூடிய நிலையில் அரசியல் சட்டத்தில் ஷரத்து இருக்குமானால் அந்த ஷரத்தையே மாற்றக்கூடிய நிலை இருக்கும் போது இந்தச் சட்டமன்றத்தின் உரிமைகளைப் பறிக்கக் கூடிய இந்த எலக்ட்ரிசிட்டி ஆக்ட்டைத் திருத்த முடியாதா? 'இட் இஸ் நாட் ஈவன் இண்டியன் கான்ஸ்டிடியூஷன்' அதிலேயே சேன்ஜ் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லும்போது அந்த எலக்ட்ரிசிட்டி ஆக்ட்டை திருத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியாதா என்பது தான் கேள்வி! முடியாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கை விரிக்கிறார்கள். அவர்களே கூறுகிறார்கள். "1948-ம் ஆண்டு மின்சாரம் (வழங்கல்) சட்டம் என்னும் ஒரு மத்திய சட்டத்தினால் நெறிப்படுத்தப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அதனால் மத்திய அரசாங்கத்திற்குத்தான் அதிகாரம் இருக்கிறது." தொடர்ந்து படிக்கிறேன். "மாநில சட்டமன்றத்திற்கும், பொது மக்களுக்கும் மாநில அரசு கொண்டுள்ள உள்ளாந்துள்ள

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

[1979 ஏப்ரல் 26]

பொறுப்புக்களுக்கு ஏற்ப இச்சட்டம் அமையவில்லை. இது இன்றுள்ள நிர்வாக நடைமுறைகளுக்கு சிறிது கூட ஏற்றதல்ல.' இதை நீங்கள் ஒத்துக்கொள்கிறீர்கள், பொது நிறுவனங்களை நடத்துவதில் அரசு மேற்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்புகளுக்கும் உகந்ததல்ல. மாநில அரசின் அதிகாரங்களை இவ்வாறு மத்திய அரசு வைத்துக்கொண்டிருப்பது அகற்றப்படவேண்டும் என்பது இவ்வரசின் ஆழ்ந்த அறிந்த கருத்தாகும் என்று கூறிக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, அதை மாற்றியமைக்க என்ன ஏற்பாடுகள் என்பது குறித்து இதில் குறிப்பிடப்படவில்லை. இது குறித்து பல ஆண்டுகளாக இந்தச் சட்டமன்றத்தில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை வரும்போது எல்லாக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் கூறிக்கொண்டு வருகிறோம்.

(நண்பகல் 12-00)

நானே இரண்டு மூன்று நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றி பேசும்போது, இந்த நிலையை மாற்றவேண்டும் என்று கூறி வந்திருக்கிறேன். இப்போது அந்தக் கருத்து அரசின் சார்பிலும் ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது இந்த அறிக்கையில். ஆகவே இதை மாற்றுவதற்கு அரசு முயற்சி எடுத்து மாற்றுவதற்கான முறையை ஆராய்ந்து, மற்ற மான்யங்கள் எல்லாம் எப்படி விவாதித்து ஒட்டளிக்கின்றோமோ அப்படிப்பட்ட நிலைக்கு இதையும் உட்படுத்தவேண்டும் என்று அரசை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்குப்பிறகு, இதனால் தான் கணக்கு தயாரிக்கக்கூடிய முறைகளில் சரியான முறையில்லை என்பது வருகிறது. ஏனென்று சொன்னால் இந்த போர்டு 1957 ஜூலை 1-ம் தேதி ஆரம்பிக்கப்பட்டு தொடர்ந்து இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஆரம்பத்திலிருந்தே எலக்ட்ரிசிட்டி சப்ளை ஆக்ட் அடிப்படையில் இந்தக் கணக்குகள் தயாரிக்கப்படுவதில்லை. நீண்ட நாட்களாக தொழிற்சங்கங்கள் எல்லாம் கூறி வருகின்ற முறையில் அதாவது கமர்ஷியல் முறையிலும் தயாரிக்கப்படுவதில்லை. மின்வாரியத்திற்கு 782 கோடி ரூபாய்க்கு சொத்து இருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அக்கௌண்டண்ட் ஜெனரல் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் இந்தக் கணக்குகள் எல்லாம் உரிய பாரத்தில் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு 1977-78-ம் ஆண்டு கணக்கை எடுத்துக் கொண்டால் அதில் அக்கவுண்டண்ட் ஜெனரல் கூறியிருக்கிறார்.

1979 ஏப்ரல் 26] [திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

“....Section 69 (1) of the Electricity Supply Act, 1948— provides that the Annual Statements of accounts including the profit and Loss Account and Balance sheet shall be prepared in such form as may be prescribed by the State Government in consultation with the Comptroller and Auditor-General of India”

ஆனால் என்ன நடக்கிறது....

“The form in which accounts are prepared now is that prescribed by State Government in consultation with Accountant - General, Tamil Nadu, which is a tentative arrangement pending adoption of the prescribed form under the Act. A form suggested by Central Electricity Authority is under examination by the Board and a final decision is yet to be taken.

இத்தனை வருடங்களாக, 22 வருட காலமாக, எலக்ட்ரிசிட்டி போர்ட் ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து அக்கௌண்டண்ட் ஜெனரல் ரிமார்ச் எழுதிக்கொண்டேயிருக்கிறார். நீங்களும் அதை பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று பதிலை மட்டும் சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கிறீர்கள், வேறு எந்தவந்தமான மாற்றமும் இல்லை.

இதே மாதிரி கணக்கு, தயாரிக்கின்ற முறையில் மற்றொரு குறைபாடு, 782 கோடி ரூபாய்க்கு கொத்து இருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை எவ்வாறு மதிப்பிடு செய்தீர்கள் என்பதற்கான சரியான விவரம் இல்லை. சரியானபடி ‘பிளிக்கல் வெரிபிக்கேஷன்’ செய்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. இதை ஆரம்பத்திலேயே அக்கௌண்டண்ட் ஜெனரல் 1973-74 ரிப்போர்ட்டில் சொல்லியிருக்கிறார்....

“No physical verification of the Capital Assets has been conducted by the Electricity Board ever since its inception.”

ஆரம்பத்திலிருந்தே பிளிக்கல் வெரிபிக்கேஷன் செய்யவே இல்லை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சொத்து 782.15 கோடிக்கு இருக்கிறது என்று எப்படி முடிவுக்கு வந்தார்கள்? அது சொல்லப்படவில்லை. கேப்பிட்டல் அக்கௌண்டிலும் சரி, பிராப்பர்டி அன்ட் அஸட்ஸ் அக்கௌண்டிலும் சரி முறையாக கணக்குகள் வைக்கப்படவில்லை என்று அக்கவுண்டண்ட் ஜெனரல் அவருடைய 1977-78 ரிப்போர்ட்டில் கூறியிருக்கிறார்.

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

[1979 ஏப்ரல் 26]

"Property and Assets

3. Capital account -

(b) The property Register maintained in the Systems / Circles indicate the book value under each category of asset only and not the details of the original value, withdrawals and depreciation there of for individual assets under each category. என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல....

....(d) Postings in the Asset-cum-property Register are incomplete (Madras Electricity System / Distribution / South).

இப்படி பல்வேறு குறைகளை எல்லாம் சுட்டிக்காட்டியிருக்கும் போது, பிளிக் கல் வெரிபிக்கேஷன் இல்லாமல் இருக்கும் போது, 782.15 கோடிக்கு சொத்து இருக்கிறது என்று எப்படி முடிவுக்கு வந்தார்கள். நீங்கள் சொல்வதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை தான் இருக்கிறது. எந்தத் தலைப்பின்கீழ் எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது, எந்தத் தலைப்பின்கீழ் எவ்வளவு செலவாகிறது என்று இல்லை. உற்பத்திக்காக செலவழித்தது எவ்வளவு, விநியோகத்தின் மூலம் வருவாய் எவ்வளவு என்பதையெல்லாம் கமர்ஷியல் பாலன்ஸ் ஷீட் அடிப்படையில் கணக்குக் காட்டவும் இல்லை. அதே சமயத்தில் நஷ்டம், நஷ்டம் என்று தொடர்ந்து சொல்வது கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதைப்பற்றி சொல்லும்போது, நான்கு ஆண்டுகளைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டியிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டைப்பற்றி நாம் விவாதிக்கவே இல்லை. இந்த ஆண்டைப்பற்றி சொல்லும்போது, நான்கு அறிக்கைகளை விவாதிக்க வேண்டும்.

இந்த சமயத்தில் இன்னொன்றும் நான் கூற விரும்புகிறேன். 48.60 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். சொல்கிற கணக்கை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது தான். இதிலே 254.38 வரவு, 230.61 செலவு. இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் 23.77 மிச்சம். ஆனால், துண்டு எப்படி விழுகிறது என்று சொன்னால், ஆண்டுதோறும் அரசுக்கு வட்டி செலுத்துகிறார்கள். இந்த ஆண்டு, இந்த ரிப்போர்டில் 22.22 கோடி வட்டியாக செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தேய்மானம் 21.53 கோடி. இந்த தேய்மான கணக்கு எப்படிப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? எந்தெந்த மெஷினுக்கு தேய்மானம் என்பது தெரியாது. புதிய மெஷினுக்கா, பழைய மெஷின் களுக்கா என்றும் தெரியாது. ஒரு மெஷினின் ஆயுட்காலம் 20 ஆண்டு காலம் என்று முடிந்தாலும், தேய்மானம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து இது சம்பந்தமாக நீண்ட நாட்களாக இந்த மன்றத்திலே எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் கூறிக் கொண்டு வருகிறோம்.

1979 ஏப்ரல் 26]

(திரு. சி. கோவிந்தராசன்)

அரசாங்கம் இந்த வாரியத்தில் பணத்தைப் போட்டிருக்கிறது. இது அரசாங்கத்தின் வாரியம். போட்டிருக்கக் கூடிய இந்த கடனை ஈகுவீடி காபிடலாக மாற்றுங்கள் என்று தொடர்ந்து சொல்லி வருகிறோம். பல்வேறு ஆலோசனைகள், பல அடிப்படையிலே சொன்ன போதிலும், அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்வது கிடையாது. இந்த ஆண்டு 22 கோடி ரூபாய் தமிழக அரசுக்கு வட்டியாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக அரசுக்குத் தொடர்ந்து வட்டி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தால் தான் தொழில்களுக்கு குறைந்த செலவில் மின்சாரமும், இதர சலுகைகளும் கொடுக்கப்படுகின்றன. விவசாயிகளுக்கு குறைந்த கட்டணம் என்று சொல்லும்போதும், மற்றவர்களுக்கு வேறு சலுகைகள் கொடுக்கும் போதும், பெரும் தொழில்களுக்கு 4 பைசா, 4½ பைசா என்று சொல்லும்போதும், உற்பத்திச் செலவு 19 பைசா, 20 பைசா என்றிருந்தாலும், சலுகைக்கட்டணம் கொடுக்கக் கூடிய அளவு 4½ பைசா, 3½ பைசா என்று வரும்போது, அரசாங்கம் கொடுக்கச் சொல்லக் கூடிய சலுகைகளைத் தான் இந்த வாரியம் கொடுக்கின்றது. அப்படியிருக்கும் அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கக் கூடிய கடனை ஈகுவீடி காபிடலாக மாற்றி விடென்ட் எடுப்பதற்குப் பதிலாக, ஆண்டுதோறும் வட்டி ஒதுக்கிவிட்ட பிறகு, டிப்ரிசியேஷன் போன்றவை எல்லாவற்றையும் ஒதுக்கிவிட்ட பிறகு ஏன் துண்டு வருகிறது. 48.60 துண்டு வருகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், இந்தக் கணக்கைப் பார்த்தால் 23.77 கோடி மிச்சம் வரும். எனவே, இடையெல்லாம் கொஞ்சம் சீர்தூக்கிப் பார்த்துச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்திலே எடுத்துச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, மதிப்பீடு போடுகிறார்கள். எந்தத் திட்டத்திற்கும் மதிப்பீடு போடும்போது, உண்மையிலேயே செலவாகும் ஆக்கவல் எக்ஸ்பன்டிசருக்குக் கூடுதலாகத் தான் எஸ்டிமேட் போடுவது வழக்கம். மின்சாரவாரியத்தில் மட்டுமல்ல. எங்குமே மதிப்பீடு என்று சொல்லும்போது கொஞ்சம் கூடுதலாகப் போட்டு, அந்தக் கணக்குப்படி வேலைப் பொறுப்பு எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். மின்வாரியத்தில் திட்டங்களை மதிப்பீடு செய்பவர்களேதான் அவைகளை நிறைவேற்றிக் கணக்குகளை காண்பிப்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள், அதனால் பல முறை கேடுகள் ஏற்படுகின்றன. உதாரணத்திற்கு, 10 கோடி ரூபாயில் ஒரு திட்டத்தை முடிக்கலாம் என்று திட்டமிட்டால், அதற்கு 12 கோடி மதிப்பீடு போடுவார்கள். இந்த மதிப்பீடு போட்டு, பிறகு 10 கோடியிலே முடித்து விடுகிறார்கள். அப்போது சில லட்சம் ரூபாய் மிச்சம் என்று சொல்கிறார்கள். பல லட்சங்கள் வீண் விரையமாக வாய்ப்பிருக்கிறது.

(திரு. சி. கோவிந்தராசன்) [1979 ஏப்ரல் 26]

இத்தகைய மதிப்பீடுகளை மேல் மட்டத்தில் தகுதி மிக்கவர்களாக உள்ளவர்கள் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுவதில்லை. அதனால் இப்படிப்பட்ட கோளாறுகள் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பிருக்கின்றது என்பதை நான் இந்தச் சமயத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதற்கு அரசு என்ன ஏற்பாடு செய்ய இருக்கின்றது என்பதை நான் இந்தச் சமயத்தில் அறிய விரும்புகிறேன்.

உதாரணத்திற்கு ஒரு விஷயத்தை நான் சொல்கிறேன். தேவையற்ற செலவு என்பதற்கு ஒரே ஒரு உதாரணத்தை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கை ரேகை நிபுணர் என்று ஒருவர் இங்கே இருக்கிறார். அவருக்கு ஆயிரக்கணக்கில் சம்பளம் மின்சார வாரியத்தாலே கொடுக்கப்படுகின்றது. கை ரேகை நிபுணர் என்று சொல்லும்போது,

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத்தலைவர் அவர்களே, கை ரேகை நிபுணர் என்றால் ஜோஸ்யர் என்று பொருள். ஆகவே, அந்த வார்த்தைக்கு விளக்கம் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : 'தும்ப் இம்ப்ரஷன்' நிபுணர் என்று கூறுவார்கள். இப்படி ஆங்கிலத்தில் சொன்னால் தான் சரியாக இருக்கிறது. கை ரேகைகளை பரிசோதனை செய்வ வதற்காக ஒரு நிபுணர். இவருக்கு பகுதி நேர வேலையான் இருக்கிறது. எப்போதும் பரிசோதனை செய்யும் வேலை இருக்காது, இதே பணியைச் செய்பவர்கள் போலீஸ் இலாகா வில் இருக்கின்றனர். அவர்களிடம் இந்த வேலையைக் கொடுக்காலாம் அல்லது அவர்களை வரவழைத்துக் கொள்ள லாம். முழு நேர ஆளாக வைத்து, அதற்காக ஆயிரக்கணக்கில் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் தானா?

(பிற்பகல் 12-10)

தேவையற்ற செலவுகள் பல நடக்கின்றன என்பதற்கு ஒரே ஒரு உதாரணமாக இதைக் கூறப் பிரியப்படுகிறேன்.

உற்பத்தி, விநியோகம் கணக்கு அடிப்படையில் தெரிவது-சாதாரணமாக வீடுகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற டொமஸ்டிக் கன்சம்ஷனுக்கு 1976-77 அட்யுனிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட்டில் இருப்பதைக் குறிப்பிடுகிறேன் - 23,88,99,350 ரூபாய்; 8 பர்சன்ட் அதற்குச் செலவு செய்கிறோம். கமர்ஷியல் அடிப்படையில் வியாபாரம் மற்ற விஷயங்களுக்கு 27,14,99,905 ரூபாய், அதற்கு 7 பர்சன்ட் செலவு செய்கிறோம் உங்கள் கணக்குப் பிரகாரம். தொழில்களுக்கு 84,56,19,814 ரூபாய் அதற்கு 46 பர்சன்ட் செலவு செய்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு

1979 ஏப்ரல் 26]

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

35,94,92,227 ரூபாய்; 27 சதவிதம் செலவு செய்கிறோம். வீடுகளுக்கு ஒதுக்கக்கூடிய 8 சதவிகிதத்திற்கு வருவாய் எவ்வளவு என்று சொன்னால் 12 சதவிகிதம் வருவாய் வருகிறது தொழில்களுக்கு 46 சதவிகிதம் ஒதுக்குகிறோம்; அதிலிருந்து 37 சதவிகிதந்தான் வருவாய் வருகிறது. இதை கம்பேர் பண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். வருவாய் குறைவாக இருக்கிறது பர்சண்டேஜ் அடிப்படையில். இவர்களுக்குச் சலுகைகள் எப்படிப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன? புதிதாக ஆரம்பிக்கப் படக்கூடிய தொழில்கள் என்று வரும்போது முதல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு அவர்கள் 66.33 சதவிகிதம் கட்டினால் போதும். அவர்களுக்கு ஒரு யூனிட்டிக்கு 4 பைசா, 8 பைசா, 10 பைசா என்ற அளவுதான் வரும். புதிதாகத் துவக்கக்கூடிய தொழில்களுக்கு முதல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு 2/3 பங்கு கட்டினால் போதும். நான்காவது ஆண்டில் 80 சதவிகிதம், ஐந்தாவது ஆண்டில் 90 சதவிகிதம், ஆறாவது ஆண்டில்தான் முழுமையாக, தொழில்கள் என்று வருகிற போது அதற்குண்டான மின் கட்டணக் கணக்கைச் சொல்லுகிறேன். சிமெண்டுக்கு ஒரு யூனிட்டிக்கு 8.50 பைசா என்று இருக்கிறது. கரஸ்டிக்சோடா தொழிலுக்கு 4.50 பைசா, பெர்மிலைசர் என்றால் 10 பைசா, சேலம் ஸ்டீல் பிளாண்ட் 5 பைசா, சின்தடிக்கெனம் 4 பைசா ரயில்வேக்கு 10 பைசா, பொதுவாக ஹை டென்ஷன் இருக்கக் கூடிய தொழில்களுக்கு முதல் ஐந்து லட்சம் யூனிட்டிகளுக்கு யூனிட்டிக்கு 12 பைசா; ஐந்து லட்சத்திற்கு மேல் 11 பைசா. இப்படி சலுகைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தொழில்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கக் கூடாது என்பதல்ல - அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் இவ்வாறு சலுகைகளை செய்துவிட்டு அரசு கொடுத்திருக்கக்கூடிய கடனுக்கு வட்டி ஏன் எடுக்கவேண்டும்? சலுகைகளை ஒரு யூனிட் காஸ்ட் ஆப் ப்ரொடக்ஷனையும் வீடக் குறைவாகப் கொடுக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. அதிகமான சலுகைகளை அரசு மின் வாரிய மூலம் அளிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆனால் வீட்டு உபயோகத்திற்கு யூனிட்டிக்கு 35 பைசா, சர்சார்ஜ் 3 பைசா; விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்டவரை யூனிட்டிக்கு 16 பைசா என்று இருந்ததை 14 பைசா வாகவும் 12 பைசாவாகவும் இந்த அரசு வந்த பிறகு குறைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த 12 பைசா என்று சொல்லுவது இரண்டரை ஏக்கர் நஞ்சை நிலமோ 5 ஏக்கர் புஞ்சை நிலமோ வைத்திருப்பவர்களுக்குத்தான். குறைக்கப்பட்ட சலுகையை விவசாயிகள் பெறக்கூடிய நிலை இன்று இல்லை. குறைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள், அது உண்மை. ஆனால் அந்தச் சலுகையை விவசாயிகள் அனுபவிக்க முடியாததற்குக் காரணம் இந்த சிறு விவசாயிகள் கர்ணத்திடமிருந்து இரண்டரை ஏக்கர் நஞ்சைதான் இருக்கிறது அல்லது 5 ஏக்கர் புஞ்சைதான் இருக்கிறது என்று சர்டிபிகேட் வாங்கிக் கொண்டு போக வேண்டும். அந்த சர்டிபிகேட் வாங்குவதில் உள்ள சிப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டில்

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்] [1979 ஏப்ரல் 26]

பொதுவாகக் கூட்டுப் பட்டாதான் இருக்கிறது. ஒரு குடும்பத்தில் 10 ஏக்கர் இருக்கும். இரண்டரை ஏக்கரில் பம்ப் செட் வைத்து பயிர் செய்தாலும் கர்ணத்திடமிருந்து சர்ட்டிபிகேட் வாங்கவேண்டுமென்ற நிலை இருப்பதால் இரண்டரை ஏக்கரில் தான் விவசாயி பயிர் செய்கிறான் என்ற முறையில் சர்ட்டிபிகேட் வாங்க முடியாது. ஏனென்றால் அது தனிப் பட்டா அல்ல. தனிப் பட்டா என்று வைத்துக் கொண்டாலும் ஒரு விவசாயிக்கு தனிப் பட்டா 5 ஏக்கர் இருந்து அதிலே ஒன்றரை ஏக்கரில் பம்ப் செட் வைத்து பயிர் செய்கிறான் என்று சொன்னால் 3 எச்.பி. மோட்டார் வைத்திருக்கிறான் என்று சொன்னால், கர்ணம் சர்ட்டிபிகேட் என்ன சொல்லும் என்றால் 5 ஏக்கர் வைத்திருப்பதாகத்தான் சொல்லும். ஒன்றரை ஏக்கரிலே பம்ப்செட் வைத்து பயிர் செய்கிறவர்களுக்குக்கூட இந்த 12 பைசா என்ற சலுகை கிடைக்காத நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே 12 பைசா என்ற சலுகையை சிறு விவசாயிகள் அனுபவிக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. நடைமுறையிலே உள்ள நிலைமை அப்படித் தான் இருக்கிறது. இதனால் என்ன ஆகிறது என்று சொன்னால், 12 பைசாக்காரர்களுக்குக்கூட அதை அனுபவிக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அது இல்லாமல் மீட்டர் சார்ஜ் என்று இருக்கிறது. 5 ரூபாயாக இருந்ததை 4 ரூபாயாக ஆக்கியிருக்கிறீர்கள். ஏற்கெனவே இது இன்னும் குறைவாக 3 ரூபாய் இரண்டு ரூபாய் என்று இருந்தது. இப்போது மீட்டர் சார்ஜ் என்பது 3 ஹார்ஸ் பவருக்கு சர்சார்ஜ் 3 ரூபாயும், 5 ஹார்ஸ் பவருக்கு சர்சார்ஜ் 5 ரூபாயும் கட்ட வேண்டியுள்ளது. எனவே இரண்டு பைசா, 4 பைசா என்று குறைக்கப்பட்டிருந்தாலும்கூட ஒட்டு மொத்தமாக மின்சாரத்திற்கு ஆகிற செலவைப் பார்த்தால் குறைந்து இருக்கிறது என்ற எண்ணம் விவசாயிகளுக்கு வரக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து, ஒரு விவசாயி பம்ப்செட்டு வைத்து இருக்கிறார், ஒரு ஷெட்டில், அது கட்டடமாக இருக்கலாம், அல்லது கூரை இடமாகவும் இருக்கலாம். அவர் பக்கத்திலே பயிர் செய்ய வேண்டும், களை எடுக்கவேண்டும், தண்ணீர் பாய்ச்சவேண்டும், இரவு நேரங்களிலே போகவேண்டுமென்றால் அதற்காக லைன் இழுத்து ஒரு பல்பை இழுத்துப் போட்டார் என்றால் அதற்கு இந்த டாரிப் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதற்குள்ளே தான் பல்ப் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது, ஷெட்டுக்குப் பக்கத்திலே போய் இரவு நேரங்களிலே அந்தக் காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்ற முறையிலே 10 அடி தூரத்திலே ஒரு வயிறை இழுத்து லைன் டைப் போட்டால்கூட 35 பைசா என்றும் 3 பைசா சர்சார்ஜ் என்றும் கட்டக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது.

1979 ஏப்ரல் 26]

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

மீட்டர் வாடகை சம்பந்தப்பட்டவரை ஒவ்வொரு நிதி நிலை அறிக்கை விவாதத்தின் போதும் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. ஒரு மீட்டரின் விலை அதிகமாக மீறிப்போனால் 100 ரூபாய் ஆகலாம். டொமஸ்டிக் பர்ப்பஸ் ஆக இருந்தாலும் சரி அல்லது அக்ரிகல்கரல் பர்ப்பஸ் ஆக இருந்தாலும் சரி குறிப்பாக அக்ரிகல்கருக்கு மாதா மாதம் 4 ரூபாய் என்று ஆண்டுக்கணக்கிலே மீட்டர் சார்ஜ் கட்ட வேண்டிய நிலை தான் இருக்கிறது. நாங்கள் ஒரு யோசனையைப் பல முறை இந்த அவையிலே சொல்லிவருகிறோம். எதிர்க்கட்சிகள் மட்டுமல்ல, ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட அப்படிப்பட்ட ஆலோசனையைச் சொல்லிவருகிறார்கள். மீட்டர் என்ன விலையாக இருந்தாலும் அதை நீங்களே வாங்கி வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக அதன் விலையைப்போல் பல மடங்கு என்றால் 5, 6 மடங்கு கட்டக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். தயவு செய்து மீட்டர் விலையை மட்டும் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

மின்சாரக் கட்டணம் 9 கோடி ரூபாய் விவசாயிகளிடமிருந்து பாக்கி வரவேண்டியிருக்கிறது. அதை அனைவரும் அறிவார்கள், நீங்களும் அறிவித்திருக்கிறீர்கள். அந்த 9 கோடியிலே சிறு விவசாயிகளுக்கு ஒரு பகுதியை ஒதுக்கி அதை வஜா செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்வீஸ் கனக்ஷன்கள் கொடுக்கிறபோது சீனியாரிடி அடிப்படையிலே கொடுக்கவேண்டும், அதிகாரிகள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் எல்லா சாமான்களையும் இவர்களே வாங்கிக் கொண்டுபோய் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற நிலைமை இருக்கிறது. பணம் கட்டுகிறோம், டெபாசிட் பண்ணுகிறோம், ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறோம், அவர்கள் கனக்ஷன் கொடுக்க வேண்டும், ஆனால் மின்வாரியமே கொண்டு வந்து பாட வேண்டிய சாமான்களை விவசாயிகளே வாங்கிக்கொண்டு வந்து கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இது அத்தனை பேர்களும் அனுபவித்து வருகிற விஷயம்.

கைத்தறி நெசவாளர்களைப்பற்றி ஒரு விஷயம். கைத்தறி தொழில் இன்றைக்கு எப்படி இருக்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். மாஸ்டர் வீவர்களிடமிருந்தோ அல்லது சொஸைடியிடமிருந்தோ பாவு எடுத்துக் கொண்டுவந்து கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் வீடுகளில் நெய்கிறார்கள், அவர்களுக்கு வேலை நேரம் எதுவும் கிடையாது, நேரங்காலம் கிடையாது, கிட்டதட்ட ஒரு காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரி மாதிரி தான் அந்தத் தொழில் நடந்து வருகிறது. இரவு நேரங்

[திரு. சி. கோஷ்ந்தராசன்]

1979 ஏப்ரல் 26]

களிலே வீட்டிற்குள்ளேயே அவர்கள் நெசவுத் தொழில் செய்கிற நேரத்திலே அதற்காக ஒரு பல்பை போட்டால் அதற்கு கமர்ஷியல் பேஸிஸ் என்ற முறையிலே 45 பைசா என்று கட்டணம் விதிக்கப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் குமரப்பநாயக்கன்பேட்டை சென்னப்பநாயக்கன் பாலையம், நடுவீரப்பட்டு, புதுப்பேட்டை ஆகிய இடங்களில் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனை வந்தது, மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த ஊர்களெல்லாம் நன்கு தெரியும். மின் வாரிய அதிகாரிகளிடம் விண்ணப்பங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கைத்தறி வளர வேண்டுமென்றும் அதற்கு ஆதரவு தரவேண்டுமென்றும் நாம் சொல்கிறோம். ஆனால் கைத்தறிக்கு இந்த அடிப்படையிலா மின் கட்டணம் போடவேண்டும் ஒரு ஷேட் என்று வைத்து 10, 20 தறிகள் வைத்தால்கூட கமர்ஷியல் பேஸிஸில் என்று போடக்கூடாது என்பது எங்களுடைய கருத்து ஆகும். பெருந்தொழில்களுக்கு எவ்வளவு வசதிகளைக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் இதற்கு டொமஸ்டிக் கன்சம்ஷனுக்கு என்ன போடுகிறார்களோ அதைவிட மேலும் 10 பைசா போடுவது சரியல்ல,

[பிற்பகல் 12-20]

நியாயமல்ல. எனவே அது சரியல்ல. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இன்றைக்கும் இருக்கிறது. மேலிருந்து உத்தரவு வர வேண்டுமென்று அங்கேயிருக்கிற அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். நீங்கள் கவனித்து, அதற்கேற்ற உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் கூற பிரியப்படுகிறேன். எனவே, சிறு தொழில்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கிற வகையில், அந்த உதவியைச் செய்யவேண்டும். 'ஷேட்' போடப்பட்டிருந்தாலும், அவர்களிடம் உயர்ந்த கட்டணம் கேட்கக் கூடாது. இதை அறவே கைவிட வேண்டும். பெருந்தொழில்களுக்கு இவ்வாறு செய்யவில்லை. ஆகவே, கைத்தறி தொழிலுக்கு கமர்ஷியல் அடிப்படையில், கட்டணம் வசூலிக்காமலிருக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, லைன் லாஸ், 1976-77-ல் 18.34. அதற்கு முந்தின ஆண்டில் இருந்ததை விடக் கொஞ்சம் குறைந்திருக்கிறது என்பது உண்மை. ஆனால் 1977-78-ல் 18.60. மின்சாரத்தில் டிரான்ஸ்மிஷனில் லைன் லாஸ் ஏற்படுவது வழக்கம். நீங்கள் என்ன சொல்வீர்கள்? மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். லைன் லாஸ் இங்கே குறைவாக இருக்கிறது என்பது ஆண்டுதோறும் சொல்லப்படுகிற பதில். நம்முடைய மாநிலம், இதிலும்.....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, தான் அந்த வகையில் சொல்வதாக இல்லை.

1979 ஏப்ரல் 26]

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : ரொம்ப மகிழ்ச்சி, டிரான்ஸ் மிஷனில் இப்படிப்பட்ட லைன் லாஸ் ஏற்படுவது இயற்கை. ஆனால், லைன் லாஸ் ஏற்படுவது என்று சொல்வது, திருட்டின் மூலமாகத் தான் அதிகம் ஏற்படுகிறது என்பது உண்மை. இந்தத் திருட்டு எப்படி நடக்கிறது? பெரிய ரைஸ் மில் ஒளர்கள் மீட்டரிலே கோளாறு பண்ணுகிறார்கள். அல்லது, லைனிலே கோளாறு பண்ணுகிறார்கள். இதை எதிர்த்து ஓயர் மேன், லைன்மேன்கள் கேட்டால் அந்த ஒளர்கள் இஷ்டப்படி இவர்கள் பேரகவிலையென்றால், அவர்களுக்கு அடி, உதை கிடைக்கிறது. நான் தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில், இப்படிப்பட்ட புலர்கள் வந்திருக்கின்றன. அது பற்றிய புலர்கள் அதிகாரிகளுக்கும் வந்திருக்கின்றன. பெரிய நிலச்சுவான்தார்களும் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தும்போது, இப்படிப்பட்ட திருட்டு நடத்துகிறார்கள். இது சம்பந்தமாக நான் மட்டும் சொல்லவில்லை, சென்ற மார்க் மாதம் 16-ம் தேதி நமது முதல்வர் அவர்கள் தொழில் அதிபர்கள் மாநாட்டிலே பேசும்போழுது, இதுபற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லியது என்னவென்றால், 'மீட்டர்களில் தில்லுமல்லுகள் செய்து மின்சாரக் கட்டணத்தில் ஏமாற்றம் செய்வதைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால், மீட்டரில் திருட்டு ஏற்படுகிறது என்பது அரசுக்குத் தெரிந்த ஒரு விஷயம். இன்னொன்று, அவர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்றால், 'மின்சாரத் திருட்டில்' ஈடுபட்டுள்ளவர்களின் பெயர் வெளியிடப்பட்டால் அவர்கள் பெயருக்கும் புகழுக்கும் பங்கம் ஏற்படும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால், இந்தத் திருட்டில் ஈடுபட்டவர்கள் யார் யார் என்பது அரசுக்கும், முதல்வர் அவர்களுக்கும் தெரியும். தெரிந்த காரணத்தினால், பெயர்களைச் சொன்னால் அவர்கள் பெயருக்கும் புகழுக்கும் களங்கம் ஏற்படும் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, அவர்கள் பேசியது, 'திருட்டு போகின்ற மின்சாரத்தின் அளவைக் கணக்கில் எடுத்தக் கொண்டால் தமிழகத்திற்குத் தேவையான மின்சாரம் உற்பத்தியாகிறது என்பது புலனாகும்' என்றும் சொல்லியிருக்கிறார் என்றால், அது அந்த அளவு கணிசமாக இருப்பதாக, அரசாங்கம் — முதலமைச்சர் அவர்களே — ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு தெரிந்திருந்தும் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பது தான் கேள்வி.

அது சம்பந்தமாக, கடந்த கூட்டத்திலே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ரமணி அவர்களும், அம்பிகாபதி அவர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள், என்ன நடவடிக்கை எடுக்க

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

[1979 ஏப்ரல் 26]

வேண்டுமென்று? 'மின்சார சக்தியைத் திருடுபவர்கள் மீது கடும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்' என்று சொல்லியிருப்பதற்கு (மணியடிக்கப்பெற்றது) 'திடீர் பரிசோதனைக் குழுக்கள் எல்லாப் பிரிவுகளிலும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்திய மின்சாரச் சட்டப்படி மின்சாரத்தைச் சட்ட விரோதமாகத் திருடுபவர்களுக்கு தண்டனை அளிக்க நீதி மன்றங்களுக்கு அதிகாரம் உள்ளது' என்று பதில் கொடுத்திருக்கிறார்கள், மின்சார வாரியத்தின் சார்பில். திருட்டுக் குற்றங்கள் எகைக்கண்டு பிடித்தாலும் தண்டனை அளிக்க நீதிமன்றங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த ஆலோசனையை இவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. திருடுகிறார்கள் என்று தெரிந்திருக்கும்போது, ஏன் அவர்கள் மீது சட்டப்படி நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்ப நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. இதிலே, 'லாஸ்' ஆவது, கணிசமான அளவுக்கு என்பதும் தெரிந்த உண்மை. ஏனென்றால், எத்தனையோ பெரியவர்கள் செய்கிறார்கள் என்பதும், பெரிய மனிதர்கள் கூட்டத்திலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் பெரியவர்கள், முதலாளிகள் என்பதால் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையா? எனவே, அதைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை உடனடி தேவை என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதற்குப் பிறகு, மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்ச நாளைக்கு முன்பு பேசியது பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. மின்சார இணைப்பை கிராமங்களுக்கெல்லாம் நல்ல முறையில் விஸ்தரிப்பு செய்திருக்கிறோம். இருக்கும் மொத்த கிராமங்கள் 98 சதவீதம் அதாவது மொத்தம் 64,198 கிராமங்கள், அதிலே 24,526 ஹரிஜன குடியிருப்புகள் குடிசைகள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் அந்தக் குடிசைகளுக்கெல்லாம் மின் இணைப்பு கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பேசிய படியே அந்தப் பத்திரிகைகளில் வந்தமாதிரியே கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையிலும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அவர் அதிலே குறிப்பிட்டிருப்பது போல அந்த குடிசைகளுக்கெல்லாம் மின்சார மீட்டர்கள் வைக்காமலேயே ஃபிளேட் (Flat) ரேட்டில், ஒரு 2 ரூபாய், 2½ ரூபாய் என்று கட்டணம் போட்டு உடனடியாக அந்த 44 லட்சம் குடிசைகளுக்கும் மின் இணைப்பு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்படுகிறது)

இதோ முடித்துவிடுகிறேன். இந்த 44 லட்சம் குடிசைகளுக்கும் மீட்டர் இல்லாமல் விளக்கு கொடுத்து, அவர்களுக்கும் மின்சார வசதியை பெறச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 26]

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

அடுத்தபடியாக, முனிசிபாலிட்டி பஞ்சாயத்துகளில் தெரு விளக்குகளை எரிவதில்லை. கிராமங்களுக்கெல்லாம், நகரங்களுக்கெல்லாம் மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னாலும், அதற்காக பெருமைப்பட்டுக் கொண்டாலும், பஞ்சாயத்து தெருக்களிலே ஸ்டிரீட் லைட்டுகள் கிடையாது. அவைகள் இருளில்தான் மூழ்கிக் கிடக்கின்றன. அதனால் திருட்டுகளும் அதிகமாக ஆகிவிட்டது. முனிசிபாலிட்டிகள் தான் இதற்கு பொறுப்பு என்று மின்சார அதிகாரிகள் சொல்லி விடுகிறார்கள். முனிசிபாலிட்டியைச் சேர்ந்தவர்கள் நாங்கள் எல்லா சாமான்களையும் முனிசிபாலிட்டியோ அல்லது பஞ்சாயத்து நிர்வாகமோ கேட்கிறபடி வாங்கிக் கொடுத்து விடுகிறோம், அவர்கள் தான் போடுவது இல்லை என்கிறார்கள். மின்சாரத்துறை அதிகாரிகள், அவர்கள் சரியாகப் பொருள்களை வாங்கிக் கொடுப்பது கிடையாது என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி ஒருவர் மேல் ஒருவர் சொல்லிக் கொண்டு அந்த தெரு விளக்குகளை எரியவிடுவதில்லை. ரோடுகள் இருளில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றன. அதனால் திருட்டுகளும் அதிகமாகின்றன. இந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சில விஷயங்கள் தொழிலாளர்களைப் பற்றி பேசி விட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். மின்சார இலாகா சுமார் 1 லட்சம் ஊழியர்களைக் கொண்ட மிகப் பெரிய நிறுவனம். அங்கே இரண்டு தொழிற் சங்கங்கள், அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இப்படி பெருவாரியான தொழிலாளர்கள் உள்ள நிறுவனம் பொதுத் துறையில் வேறு இருக்க முடியாது. அவைகளில் நிறைய சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அதில் 2 சங்கங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆனால் அந்த சங்கங்கள் எந்தக் சாலத்திலோ அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கங்கள். ஆனால் இப்போது நிலைமையில் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையில் மாற்றம் ஏற்பட்டிருந்தாலும் ஏற்பட்டிருக்கலாம். எனவே இப்போது மீண்டும் ரகசிய வாக்கெடுப்பு முறையில் அங்கீகாரத்திற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதுவரை இடைக்காலத்தில் ஏதாவது முக்கிய விஷயங்களை குறித்து பேச வேண்டியிருந்தால் எல்லாச் சங்கங்களையும், அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கங்கள், அங்கீகரிக்கப்படாத சங்கங்கள் எல்லா வற்றையும் அழைத்து பேசி முடிவு எடுக்கப்படவேண்டும். இந்த ஆண்டு நவம்பர் மாதத்துடன் ஒப்பந்தம்-ஊழியர்களுடன் ஏற்படுத்திக் கொண்ட ஒப்பந்தம் முடிவடைகிறது. 1-12-79-விருந்து புதிய ஒப்பந்தம் துவக்கப்படவேண்டும். அப்போது எல்லோரையும், எல்லாச் சங்கங்களை சேர்ந்தவர்களையும் அழைத்து பேசி ஊதியப் பிரச்சனையை சுமுகமாக முடிக்கப் பார்க்க வேண்டும். மின்வாரியம்

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

[1979 ஏப்ரல் 26]

தொழிலாளர் சட்டங்களை புறக்கணிக்கிறார்கள், பல நிறுவனங்களில் ஷாப் அண்டு எஸ்டாபிளிஷ்மெண்ட் ஆக்டின் கீழ் இருக்கிறது. அச்சட்டத்திலிருந்து தொடர்ந்து விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. மின்சார வாரியத்தில் கூட பிடிக்கப்படும் பி. எப். பணங்களுக்கு கணக்குகள் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுப்பதே இல்லை. இன்னமும் அவர்கள் பிடிப்பு பணம் பிராவிடண்ட் பண்ட் கணக்கில் கொடுக்கப்படாமல் சுமார் 60 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள பணம் சஸ்பென்ஸ் அக்கவுண்டில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக பி. எப். கமிஷனர் 16-10-78-ல் மின்சார வாரியத்திற்கு எழுதிய கடிதத்தை தலைவர் அவர்களின் அனுமதியோடு படிக்க விரும்புகிறேன்.

“.....Despite issue of several letters to the S.Es and D.O. Letter to the C.E., T.N.E. Board, there is not much improvement in the rectification of the above discrepancies. Whenever the personal attention of the Chief Engineer is drawn to the above lapses, he has been explaining about the various administrative difficulties involved in implementing the Schemes and promised to set right the lapses with requests for extension of time limits. But much is required to be done despite these assurances. The only course now available is to prosecute the officers responsible for these lapses which is an unpalatable and embarrassing course of action forced on this organisation. . . .”

எனவே இது சம்பந்தப்பட்ட வரைக்கும் உடனடியாக கவனம் செலுத்தி உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்றும் காண்ட்ராக்ட் முறையை அகற்றுவதற்குப் பதிலாக நிரந்தர வேலை நடக்குமிடங்களிலும் வினியோகத் துறையிலும் காண்ட்ராக்ட் புகுத்தப்படுகிறது.

கடைசிபாக ஒன்றை சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். கும்பகோணம், நாகப்பட்டினம், சேலம், ஈரோடு, திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி, திருச்சி, வேலூர் ஆகிய 7 அண்டர் டேக்கிங்ஸ்சில் எடுக்கப்பட்டு 5 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அங்கே ஏறக்குறைய 2500, தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முழுமையாக இணைக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே அவர்களுக்கும் எல்லா சலுகைகளும் மின்வாரிய ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படும், நிர்வாகம் அளிக்கின்ற அத்தனை சலுகைகளையும் அளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டும்.

1979 ஏப்ரல் 26]

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

எனவே, நான் கூறிய பல ஆலோசனைகளின் அடிப்படையில் கணக்குகளை தயார் செய்வதில் மாற்றம் செய்து இதில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதிய உயர்வும், உபயோகிப்பவர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் கட்டணக் குறையும் செய்யக் கூடிய வகையில் வாரியம் செயல்பட நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கோரி அமர்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12.30]

* திரு. க. மருதாசலம் : மாண்புமிகு சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் சார்பில் 1978-79-80-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை நம்முடைய மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையில் வைத்து இருக்கிறார்கள். இந்த அறிக்கையை வரவேற்கின்ற முறையிலே நான் சார்ந்து இருக்கின்ற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

‘ஒரு நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றம் அந்த நாட்டின் மின் சக்தி உற்பத்தியில் தான் இருக்கிறது’ என்றார் மாமேதை லெனின். அதன் உண்மையை உணர்ந்த எங்கள் புரட்சித் தலைவர் அரசு மின் உற்பத்தி அதிகரிப்புக்காக ‘சுருளியாறு நீர் மின் திட்டம்’ ‘குந்தா நீர் மின் திட்டம்’, ‘காடாம்பாறை நீர் மின் திட்டம்’ போன்றவற்றை எங்கள் தலைவர் தங்கக் கரங்களால் துவக்கியிருப்பது இதனை நன்கு புலப்படுத்தும். அதற்காக நான் முதலில் இந்த அரசையும், இந்த மின் துறைப் பொறுப்பை ஏற்றுள்ள அமைச்சரையும் நான் மனமாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அதே நேரத்தில் இந்தத் துறையில் உள்ள சில குறைபாடுகளையும், நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்தத் துறை பற்றிய அறிக்கையில் நட்டமே காணப்படுவது துரதிருஷ்ட வசமாகும். நட்டம் அதிகம் ஏற்படுவதற்கு நான் இங்கே சொல்லும் சில விஷயங்களும் காரணமாக இருக்கலாம்.

1. அதிக அளவு மின் இழப்பு ஏற்படுவது.
2. மின்சாரம் பல்வேறு துறைகளிலும் திருடப்படுவது.
3. இந்தத் துறையில் சிக்கன நடவடிக்கை இல்லாதது.
4. மிக அதிக அளவில் இந்தத் துறையின் ஒவ்வொரு பிரிவிலும் அதிகமாய் ஊழியர்கள் நியமனம் செய்திருப்பது போன்றவைகள் ஆகும்.

[திரு. க. மருதாசலம்]

[1979 ஏப்ரல் 26]

இது தொடர்பாக அரசு ஒரு குழு அமைத்து; இவைகளை சீர்திருத்த முன்வரவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்தத் துறையில் ஊழியர்கள் வேலை செய்யும் முறையிலும் ஒரு தவறான வழிமுறை பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு திட்டத்திலேயும் பர்சேஸ் செக்ஷன் என்று ஒன்று இருக்கிறது. இதன் வேலை கொட்டேஷன் வாங்குவது, அதற்குண்டான பொருள்களை வாங்க உத்தரவு போடுவது என்ற இரண்டே வேலைகள் தான். இதற்கென ஒரு ஏ.டி.இ.யும் டல ஏ.ஈ.க்களும் அமர்த்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இந்த வேலைகளை தலைமைச் செயலகம், மற்றும் பிற அலுவலங்கங்களில் உள்ள கிளார்க்குகள் செய்வது போல் செய்யச் சொல்லலாம். இருந்தாலும் இதற்கென ஒரு பி.இ. படித்தவர்கள் ஏன் அமர்த்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இதையெல்லாம் நீக்கி, நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வரவேண்டும்.

மேலும், இதேபோல் டி.இ. ஜெனரல் என்று ஒருவர் இருக்கிறார். அவருடைய வேலை ஆட்களை மாறுதல் செய்யும் வேலை மட்டுமே. இதற்கென ஒரு பெரிய அதிகாரி தேவையா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மேலும், பணம் வசூலிக்க முந்தைய அரசால் பல முறை கேடான முறையால் தேவைக்கும் அதிகமாக நியமனம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இவர்கள் வேலை செய்வதைப் பார்வையிட எஸ்.ஐ.சி.க்களும், ஐ.சி.க்களும் இருக்கிறார்கள். இதில் இன்னொரு உண்மை என்னவென்றால், இவ்வளவு பேர்கள் இருந்தும், பில்கள் ஒழுங்காக வினியோகம் செய்யப் படுவது இல்லை என்ற பயங்கரமான குற்றச்சாட்டு எல்லோரிடத்தில் இருந்தும் வருகிறது.

சமீபத்தில் எஸ்.இ.டி. கம்பெனி இத்துறையுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தக் கம்பெனியில் பணம் வசூலிக்க தனியாக கேஷியர்கள் இல்லை. அவர்கள் பாங்கிலேயே பணம் செலுத்த வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. அதன்படி இங்கேயும் செய்தால், அந்த கேஷியர்களையும், இன்ஸ்பெக்டர்களையும், இந்தத் துறையில் வேறு பணிகளுக்கு உபயோகப்படுத்தலாம். இதனை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசித்து ஒரு நல்ல முடிவு எடுக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆடுத்து நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, இந்தத் துறையின் பல கட்டடங்கள் பல இடங்களில் வாடகைக்கு அமர்த்தப்பட்டுள்ளன. அதனால் நிர்வாகச் செலவு அதிகரிக்க

1979 ஏப்ரல் 26]

[திரு. க. மருதாசலம்]

கிறது. இதனை போக்கிட 'ஹட்கோ' உதவியுடன் ஒவ்வொரு முக்கிய நகரங்களிலாவது முதலில் சொந்தக் கட்டடம் கட்ட இந்த வாரியம் முன்வர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்த வாரியத்தில் கீழ் மட்டத்தில் ஹெல்ப்ர், வயர்மேன் போன்றவர்களும், அதற்கு மேலே உள்ள சூப்பர் வைசர்களுக்கும் கூட 'மீட்டர் ரீடிங்' பார்க்கத் தெரியாத நிலை இருக்கிறது. இதனைப் போக்கிட இவர்களுக்கு சிறப்புப் பயிற்சி அளித்து, தேர்வுக்குழு வைக்கப்பட வேண்டும்.

இந்தத் துறையினை மிகவும் அறிந்த நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் நான் சொன்ன கருத்துக்களை எல்லாம் நன்கு ஆராய்ந்து, அதற்குண்டான நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மேலும் இந்த நேரத்தில் சில தகவல்களைத் தரலாம் என்று என்னுகிறேன். இந்தியாவில் உள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்வசதி செய்துதர, 1994-95 ஆம் ஆண்டுக்குள் முடித்துத்தர, ரூ.3,000 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசோடு கலந்து பேசி நமது மாநிலத்திற்கு அதிக நிதியினை இதற்கெனப் பெற முயல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரியானா, பஞ்சாப், டில்லி, சண்டிகார், புதுவை போன்ற மாநிலங்களைப்போல் விரைவில் நமது மாநிலத்திலும் மின்சாரத்தை வழங்கிட முயல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் ஆணைகட்டி என்ற இடம் இருக்கிறது. அதைப்போல ஆலந்துறை, செம்மேடு இருக்கிறது. அங்கே ஏராளமான மலைவாழ் மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். மலைவாழ் மக்கள் வாழ்கின்ற பல பகுதிகளில் சிறு சிறு கிராமமாக இருக்கிறது. ஒரு கிராமத்தில் 50 வீடுகள், 40 வீடுகள், 30 வீடுகள் என்று இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதிகளுக்கு இதுவரை மின்னணைப்புத் தரவில்லை. சுதந்திரம் பெற்று 35 ஆண்டுகள் ஆகியும் பல ஊர்கள் இந்த தமிழ்நாட்டிலே இன்னும் மின்னணைப்பு பெறாமல் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட கிராமங்களுக்கெல்லாம் நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் தலைமையில் அமைந்திருக்கிற இந்த அரசாங்க உடனடியாக மின்னணைளிதர முற்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. க. மருதாசலம்]

[1979 ஏப்ரல் 26]

அதைப்போல கோவை, நீலகிரி மாவட்டங்களில் எச். டி. மின்னணைப்பு பெறுவது மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு இணைப்பு கொடுக்கப்படாமல் பெரிய ஒட்டல்களுக்கு இணைப்பு கொடுக்கும் நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீலகிரி குன்னூரை தனிக் கோட்டமாக பிரித்து, நீலகிரியை தனி சிஸ்டமாக அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, பல கிராமங்களில் அங்கே சிறு, சிறு தொழில்கள் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் மின்வாரியத்திலே இருந்து திருட்டுத்தனமாக மின்சாரத்தை எடுத்து இன்றைக்குத் தாழில் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களைப்பற்றி ஆங்காங்கே இருக்கிற மின் நிலைய அதிகாரிகளிடம் புகார் கொடுத்தால் கூட அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் தயங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் மேலான கவனத்திற்கு வைக்கிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சி. கோவிந்த ராசன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல இங்கே முனிசிபாலிட்டிக்கும் சிறு சிறு பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் இடையே வேறுபாடு காணப்படுகிறது. இவைகளை எல்லாம் ஒரே சீராக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நகரங்களிலே இருப்பதைக் காட்டிலும் பல கிராமங்களில், ஒரு ஊரிலே 60 ஸ்ட்ரீட் லைட் இருக்கிறது என்று சொன்னால் இன்னமும் 50 இடங்களில் விளக்குகள் எரியாமல் இருக்கின்றன; 10 இடங்களில் தான் விளக்குகள் எரிகின்றன. இந்த குறைபாடுகளை எல்லாம் போக்குவதற்கு நம்முடைய மின்சார வாரியம் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள் இதலே எஞ்சினியராக இருந்து மிகுந்த அனுபவம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. அவர்கள் இந்த அவையிலே வைத்து இருக்கிற அறிக்கையை பக்கத்திற்குப் பக்கம் நாம் படிக்கின்ற நேரத்தில் பல்வேறு கருத்துக்களை இங்கே கூட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள், அவைகளை எல்லாம் எதிர்காலத்திலே இந்த அரசு செயல்படுத்த சரியான வழிமுறைகளைச் செய்யும் என்பதில் எனக்கு ஐயமில்லை.

1979 ஏப்ரல் 26]

[திரு. க. மருதாசலம்]

என்னுடைய தொண்டாமுத்தூர் தொகுதி என்பது நீண்ட பெரிய தொகுதி. அங்கே மலைவாழ் மக்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அங்கே மின் விளக்குகள் இன்னும் சரியாக இல்லை என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்கு வைத்து, இந்த அறிக்கையை வரவேற்று, இந்த அவையில் மின்வாரியத்தின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்புத் தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

[பிற்பகல் 12.40]

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன். நமது தமிழ்நாட்டிற்குத் தேவையான மின்சக்தியை நமது மாநிலத்திலேயே உற்பத்திசெய்து கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்புக்கள் அதிகம் இல்லை. எனவேதான் வெளி மாநிலங்களிலே இருந்தும் நாம் மின் சக்தியை அதிகமாகப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். நமது வருவாயில் ஏறத்தாழ 25 சதமானத்தை வெளி மாநிலங்களுக்குக் கொடுத்து மின் சக்தியை வாங்க வேண்டிய சூழ்நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

நமது மின்சாரத்தேவை ஆண்டுதோறும் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது. 5 ஆண்டுக்கு ஒருமுறை, அதாவது இன்றைய தேதியிலிருந்து இன்னும் 5 ஆண்டு காலம் போனால் இரண்டு மடங்குக்கு மேல் மின்சாரத் தேவை அதிகரித்துக் கொண்டே போகின்ற நிலையைப் பார்க்கின்றோம். அந்த அளவுக்கு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதிலும் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதற்கான தொகையை ஒதுக்கி அதிகப் படியாக கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஓரளவுக்கு நாம் நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கின்ற நீரைக் கொண்டு மின் சக்தியைப் பெருக்குவதற்குத் திட்டங்களைப் போட்டிருக்கின்றோம். இன்னும் பல திட்டங்களைப் பற்றி இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாகச் சொல்வதானால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற பரளியாறு திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு இன்னும் ஒப்புதல் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். முன்பு ஒரு முறை இந்த மன்றத்திலே பேசும்போது மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள் 'இது 35 மெகாவாட் மின்சாரம் கிடைக்கின்ற திட்டம்தானே, இதைவிட பெரிய திட்டங்களான 100 மெகாவாட் மின்சாரம் கிடைக்கின்ற திட்டங்களைப் பற்றி எல்லாம் நாம் அதிகமாக வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தைப் பின்னால் பார்ப்போம்' என்ற நிலையில் பேசினார்கள்.

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

[1979 ஏப்ரல் 26]

நான் சொல்கிறேன், அது 35 மெகாவாட் மின்சாரம் கிடைக்கின்ற திட்டமாக இருந்தாலும் 10 மெகாவாட் மின்சாரம் கிடைக்கின்ற திட்டமாக இருந்தாலும் நாம் எவ்வளவு தூரம் மத்திய அரசை வலியுறுத்திப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு வலியுறுத்திப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். ஏனென்றால் நம்முடைய தேவை இன்றைக்கு அதிகமாகிக் கொண்டே போகின்றது. அந்தத் தேவைகளைக் குறைக்க முடியாது. ஆகவே எந்த வகையிலே எல்லாம் மத்திய அரசை வலியுறுத்தி நமது திட்டங்களை, ஆக்கபூர்வமான திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு முற்படுகிறோமோ அந்த அளவுக்கு நமக்குப் பயன்கிடைக்கும். இப்போது ஒரு நல்ல சூழ்நிலை இருக்கின்றது என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் மத்திய அரசிலே எப்படி எப்படி வலியுறுத்திப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் புதிய திட்டங்களை உருவாக்க முடியும். அதிலும் குறிப்பாக மின்சார வாரியம் அதிகமாக இதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்னும் பல திட்டங்களை ஏற்படுத்துவதற்காக இந்த இலாக்காவிலே வருகின்ற வருவாயிலே ஒரு சதமானத்தை யாவது ஒதுக்கி ரிசர்ச் செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் நமக்கு வேண்டிய நிலக்கரி வெளியிலே இருந்துதான் வரவேண்டி இருக்கின்றது. நீர் சக்தியும் அதிகம் இல்லை. எண்ணை வளமும் இல்லை ஆகவே, வெளிநாடுகளிலே எந்தெந்த வகையிலே மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கு முயல்கிறார்களோ அதே போல் நம்முடைய மின்சார இலாக்காவிலேயும் அதற்காக ஒரு சதமானத்தையாவது ஒதுக்கி ரிசர்ச் செய்வதற்கு முற்படக் கூடாதா? நமது டீப் இன்ஜினியர் அவர்கள் இந்தத் துறையிலே அதிகமான கவனம் செலுத்துவதாகக் கேள்விப்பட்டிருமட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

சோலார் கிரேடியன்ட் மெத்தட் எனர்ஜி என்று சொல்லப் படுகிறது. அதற்கு அதிக வாய்ப்பு இங்கே இருக்கின்றது. ஏனென்றால் சூரிய வெளிச்சம் இங்கே பெரும்பாலும் அதிகமாக வருகிறது. ஆகவே, அந்த அளவிலே சோலார் கிரேடியன்ட் மெத்தட் எனர்ஜி கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கின்றது. ஆகவே? அதிலே கவனம் செலுத்தி அதற்கு ஏதாவது நிதியை ஒதுக்க முடியுமா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து ட்ரியோ தெர்மல் பவர் என்று சொல்லப்படுகின்ற முறையில் பூமிக்கடியில் இருக்கின்ற சூட்டினைப் பயன்படுத்தி மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த அளவிலே டீப் இன்ஜினியர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி அதிகமான மின்சக்தியை உற்பத்தி செய்வதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

1979 ஏப்ரல் 26]

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

அடுத்து, பல தடவை நான் இந்த மன்றத்திலே சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றேன், வின்ட் மில்ஸ் பற்றி. அதை எக்ஸ்பெரி மென்ட் என்ற பேஸிஸிலாவது எங்கேயாவது ஒரு இடத்திலாவது அமைத்துச் செய்ய முடியுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இதனை இந்த மன்றத்திலே பல முறை சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறேன். ஆரல்வாய்மொழி நன்றாகக் காற்று வீசக்கூடிய இடம். ஆகவே, அங்கே இந்த மாதிரி அமைத்து மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதற்காகத்தான் சொன்னேன் ரிசர்ச் செய்ய வேண்டும் என்று. இதற்கெல்லாம் ஒரு தொகையை ஒதுக்கினால்தான் செய்ய முடியும். ஆனால் இது குறித்தெல்லாம் நான் சொல்கிறேன் என்றால் நான் டெக்னிகியன் அல்ல. ஏதோ கேள்விப்பட்டதைச் சொல்கிறேன். நம்முடைய மின்சாரத்துறையிலே மிகத்திறமை வாய்ந்த டெக்னிகியன்களும், டெக்னிக்கல் பீப்பிள்ஸ்களும் இருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன், ஆகவே அவர்களுடைய திறமைகளை எல்லாம் பயன்படுத்தி மேலும் பல வகைகளில் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கு இந்தத் துறை முயலவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோல் கடல் அலையிலே இருந்து மின்சாரம் எடுக்கலாம் என்று 1962-லே முன்னாள் அமைச்சர் ஆர்.வெங்கட்ராமன் அவர்கள் கூறினார்கள். அதையும் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் மின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு ஆக்கபூர்வமான வேலைகள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு கூட, நாம் உற்பத்தி செய்கின்ற மின்சக்தி இழப்பு இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அதிலே இந்தத் துறை சற்று கவனம் செலுத்தியிருப்பதை இந்த ஆய்வுரையிலே நாம் பார்க்கிறோம். 1973-74-லே இருந்தது 21.4 சதவீதம். 1977-78-லே 18.6 சதவீதம். இது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தி, இன்னும் இதிலே நாம் அதிக கவனம் செலுத்தி, மின்சாரம் திருடப்படாமல் பார்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

அதோடு கூட, செலவினங்களைக் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும். மிகுதியாக மீட்டர்களை வாங்குகிறோம், பல்புகளை வாங்குகிறோம், டிரான்ஸ்பார்மர்களை வாங்குகிறோம். இன்னும் இப்படி பல சாதனங்களை வாங்குகிறோம். அவைகளை யெல்லாம் பெரும்பாலும் தனியார்களிடமிருந்து வாங்குகிறோம் அதை நாமே ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாதா? இதிலே கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தினால், லாபம் கிடைக்குமே

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

[1979 ஏப்ரல் 26]

அதேபோல் பிரிண்டிங் பிரஸ். இந்த மின்சாரவாரியத்திற்குத் தேவையானவைகளை, இந்த பிரிண்டிங் பிரஸ் அமைப்பதன் மூலமாக நாமே அச்சடித்துக் கொள்ளலாம். எனவே, இந்த பிரிண்டிங் பிரஸ் விஷயத்திலும் சற்று கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும்.

வேலை அதிகம் இல்லாமல் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறோம். அது உண்மையா என்று தெரியாது. ஒர்க் லோட் சரியாக இல்லை. 8 மணி நேரம் என்கின்ற முறையில் அவர்களுடைய முழுத் திறமையையும் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி வேலை வாங்குவதன் மூலமாகத் தான் இந்த மின்சார வாரியத்திற்கு லாபம் ஈட்டிக் கொள்ள முடியும். மக்களுக்கு மின் கட்டணத்தை உயர்த்த முடியாமல் இருக்க முடியும்.

மின்சாரக் கட்டணம் உயர்வுக்கு விலைவாசி உயர்வை ஆதாரமாகக் காட்டியிருக்கிறார்கள். முன்பு இருந்ததைவிட நிலக்கரி விலை ஏறியிருக்கிறது என்றும், எண்ணெய் விலை அதிகமாகி இருக்கிறது என்றும், தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமாக ஊதியம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கின்றது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இருந்தாலும்கூட, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பம்புகளுக்கு கொடுக்கவேண்டிய அந்தக் கட்டணத்தை 14 பைசா வாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். 12 பைசா என்றும், அதற்கும் குறைவாகவும் கொடுக்க முடியுமா என்று அவர்கள் கேட்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. காரணம், மின்சாரத்திற்காக அவர்கள் அதிகக் கட்டணம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அது நியாயமான கோரிக்கை. மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் எப்படி எப்படி இந்தக் கட்டணத்தைக் குறைக்க முடியும் என்ற வழிவகைகளை ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துக்களைப் பொறுத்த வரையில், முன்னால் ஒரு நல்ல முறை இருந்து வந்தது. மின்சார வாரியமே பல்புகளையும், குழல் விளக்குகளையும் போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது இரண்டு முறை இருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்கள் அந்த நிதியிலே இருந்து பல்புகளை வாங்க வேண்டும். வாங்கிய அந்த பல்புகளை அவர்கள் பொறுத்த முடியாது. அப்படி பொறுத்து வந்திருக்கிற அவர்கள் வாரியத்தின் ஊழியர்களை நாடிச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள்தான் வந்து போடவேண்டும். நான் சொல்வது என்னவென்றால், இதிலே பிராக்டிகல் டிபிகல் இஸ் இருக்கிறது. முன்னால் இருந்ததுபோல் வாரியமே இந்த பல்புகளை வாங்கி, அந்த விளக்குளை எரியச் செய்ய வேண்டும். நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், இதிலே ரொம்ப சிரமங்கள் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் மின்வாரிய தொழிலாளருக்கும் பஞ்சாயத்து தலைவருக்கும், உறுப்பினர்

1979 ஏப்ரல் 26]

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

களுக்கும் அடிதடி சண்டை நடந்திருக்கிறது இதை சுமுகப்படுத்துவதற்கு உதவ வேண்டும். இந்த இலாகா ஊரிலுள்ள பொது மக்களுக்கு ஒளி கொடுப்பதற்கு, அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக இருக்கிறது. தெருவிளக்குகளை அமைத்து ஒளி கொடுக்கின்ற பொறுப்பை வாரியமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பஞ்சாயத்துக்களிடம் கொடுக்கக் கூடாது. பஞ்சாயத்து நிதியிலே இருந்து வசூலித்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்களைத் தேவையான பல்புகளை வாங்கிக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்வது நடைமுறைக்கு சரியானதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-50]

இன்னும் பஞ்சாயத்துக்களில் சொல்லுகின்ற ஒரு பெரிய குறைபாடு. ஏற்கனவே மின்சாரவாரியம் பஞ்சாயத்து நிர்வாகிகளிடம் கேட்டு எங்கெங்கு தெரு விளக்குகளை போடவேண்டும் என்று கேட்டு அந்த இடங்களை எல்லாம் பார்த்து, அதற்கு வேண்டிய எஸ்டிமேட் தயாரித்து பின்னால், இவ்வளவு பணம் கட்டவேண்டும் என்று பஞ்சாயத்துக்குச் சொல்வார்கள், அப்படி கட்டணம் எல்லாம் கட்டிய பிறகு அந்த தெருவிளக்குகளை எல்லாம் போடுகிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் இதற்கான கட்டணத்தை எல்லாம் கட்டி நான்கைந்து ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் விளக்குகள் போடவில்லை. இப்படி காலதாமதம் ஆகலாமா? பணம் எல்லாம் கட்டப்பட்டு எஸ்டிமேட்டுகள் எல்லாம் தயாரித்தாகிவிட்டது. இன்னும் காலதாமதமாகிறது. இப்படியில்லாமல் குறைந்தது எஸ்டிமேட் போட்டு பணம் எல்லாம் கட்டிய இரண்டு மூன்று மாத காலத்திற்குள் கம்பங்களை நட்டு விளக்கு களை போட்டு கொடுக்க மின்சார வாரியம் முன் வரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் பொதுமக்களின் அதிகுப்பித் தான் அதிகமாகும். (மணியடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்களே பேசிக் கொண்டிருந்தால் நாளைக்கு உங்கள் கட்சியில் இருந்து பேசுபவர்களின் நேரம் குறைந்துவிடும். சுருக்கமாக பேசி முடியுங்கள்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ்: இதையெல்லாம் அரசு கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மின்சாரக் கட்டணத் திற்கான பில்களை வீடுகளில் குறிப்பாக நெய்யூர் போன்ற இடங்களில் எல்லாம் இந்த பில்களை வீடுகளில் கொண்டுபோய் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அந்தவிதமாக கொடுக்காமல் இருப்பதால் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் பணம் செலுத்த இயலாமல் போய்விடுகிறது. இப்படி ஏன் கொடுக்கப்படுவது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிய

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

[1979 ஏப்ரல் 26]

வில்லை. மேற்கொண்டு, இந்த பில்லிண்டடி கட்டணங்களை குறித்த காலத்திற்குள் கட்டாததால் மின் துண்டிப்பு செய்து விட்டார்கள். அதிலும் எப்போது மின்துண்டிப்பு செய்தார்கள் என்றால், மார்ச் மாதம், வீட்டில் குழந்தைகள், பிள்ளைகள் பள்ளிப் பரீட்சைக்கு படித்துக் கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட துண்டிப்பு நடத்தப்பட்டது. நான் கேட்டுக் கொள்வது இப்படி மின் துண்டிப்பு செய்யும்போது, அதற்கு முன்னால் ஒரு வார்னிங் கொடுக்கலாம். மின் கட்டணம் கட்டவில்லை என்று முன்னாலேயே ஒரு வார்னிங்-ஒரு எச்சரிக்கை கொடுத்தால் மக்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். அதையும் அரசு கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சில இடங்களில் வோல்டேஜ் டிராப் அடிக்கடி இருக்கிறது. குறிப்பாக வெள்ளியோடு, சாமியார்மடம், சுண்டன் வினை இந்த இடங்களில் எல்லாம் அடிக்கடி இப்படிப்பட்ட வோல்டேஜ் டிராப் இருக்கிறது. இதனால் சிறிய லைட்டுகள் போட முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பெற்று திரு. உத்திராபதி பேச அழைக்கப் பெற்றார்.)

*திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான மின்சார வாரியத்திற்கான மானியக் கோரிக்கையின் மீது சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். இந்தியாவிலேயே அதிகமாக பம்பு செட்டுகளை 9 லட்சம் பம்பு செட்டுகளை வைத்திருக்கக் கூடியது தமிழகம் தான். 9 லட்சம் பம்புசெட்டு வைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அதை நம்பி வாழக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பல லட்சம் பேர்கள். அவர்களுக்கு உயிராக இருப்பது விவசாயம் தான். இப்படிப்பட்ட விவசாயத்திற்கு மின்சாரக் கட்டணத்தை முன்பு 16 பைசா என்றிருந்ததை இப்போது 14 பைசாவாக குறைத்திருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத் தக்கதுதான். இதில் சிறிய விவசாயிகளுக்கு 12 பைசா என்றும் பெரிய விவசாயிகளுக்கு 14 பைசா என்றும் சொல்லும்போது, சில இடங்களில் கூட்டாக பம்புசெட் வைத்திருக்கிறார்கள். அதில் ஒருவருக்கு 6 ஏக்கர்கள் இருக்கும் இன்னொருவருக்கு 2 ஏக்கர் இருக்கும். அப்படிவரும்போது 6 ஏக்கர் உள்ளவருக்கு 14 பைசாவும், 2 ஏக்கர் இருப்பவருக்கு 12 பைசா என்றும் பிரித்துக் கணக்கிடுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே எல்லோருக்கும் 12 பைசா என்று அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்துடன் விவசாயி பம்பு செட் வைத்திருக்கின்ற இடத்தில் ஒரு சிறிய கொட்டகை போட்டு அதில் பல்பு எரிந்தால் அதற்குத் தனியாக கட்டணம் செலுத்த வேண்டும், அதோடு இரவு நேரங்களில், பூச்சிகளைக்

[1979 ஏப்ரல் 26]

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

கோல்வதற்கு மின்சாரத்தை ஒரு முறையில் உபயோகிக்கிறார்கள். அதற்குத் தனியாக கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல் எல்லாவற்றுக்கும் சேர்த்து, 12 பைசா என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன் ஒரு மீட்டருக்கு 50 ரூபாய் கிரயம். அதில் இப்போது மீட்டர் ரென்ட் என்ற வகையில் ஐந்து ரூபாயிலிருந்து நான்கு ரூபாயாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். நான்கு ரூபாய் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் கூட ஒரு வருடத்திற்கு 48 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. பத்து வருடங்களுக்கு 480 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இந்த மீட்டருக்கு 50 ரூபாய் என்று கொடுத்து விட்டால் அந்த விவசாயிக்கே அந்த மீட்டரை சொந்தமாக்கிவிட வேண்டும். அந்த முறையில் அரசாங்கம் அறிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இப்போது இன்ஜின்களுக்கு ஆயில் கிடைப்பதில்லை; இது அரசாங்கத்திற்கே தெரியும். அப்படியிருந்தும் 2 மணி நேரம்தான் ஒதுக்குகிறார்கள். 1 மணிநேரம், 2 மணி நேரம் தண்ணீர் இறைத்தால் போதும் என்று அரசு அறிவித்திருக்கிறது. 2 மணி நேரம் என்று சொல்லும்போது, விவசாயி $\frac{1}{2}$ பர்லாங்கு தூரம் அளவுக்கு அல்லது 100, 200 கெஜம் தூரம் அளவுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டியிருக்கிறது. இரண்டு மணி நேரம் என்று தண்ணீர் திறந்து விட்டால், அந்தத் தண்ணீரை தன் வயலுக்குத் திருப்பி விடும்போது நின்றுவிடுகிறது. அதனால், இந்த விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. இந்தப் பஞ்சாலைகளில் ஒரு நாளைக்கு மின்சாரம் நின்று விட்டால், அந்த ஒரு நாளைக்குத் தான் நஷ்டம் ஏற்படும். ஆனால், 3 மாதங்களுக்குத் தண்ணீர் இறைக்கப்பட்டு, விவசாயத்தைப் பெருக்குகின்றபோது, இந்தத் தண்ணீர் நின்றுவிட்டால், ஒரு வருஷத்திற்கான விவசாய மகசூலை பாதிக்கிறது, அப்படி பாதிக்கின்றபோது, நெல் மகசூல் பாதிக்கப்படுகின்றது; கரும்பு விளைச்சல் பாதிக்கப்படுகின்றது; பருத்தி விளைச்சல் பாதிக்கப்படுகின்றது. அப்படி பருத்தி விளைச்சல் பாதிக்கப்படுகின்ற போது, பஞ்சாலை அதனால் பாதிக்கப்படுகிறது. அதனால், பஞ்சாலையை நம்பியிருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். அதேபோல்தான் மற்ற விளைச்சல்களும் பாதிக்கப்படுகின்றன. எனவே, இதனையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, இந்த விவசாயிகள் இதிலே பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்காக அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்சம் 4 மணி நேரம் தண்ணீர் பாய்ச்சுகின்ற அளவுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1979 ஏப்ரல் 26]

அதேபோல், உற்பத்தி என்று சொல்லுகின்றபோது விவசாயி விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்காகப் போனால் இன்றைக்கு மின் இணைப்பு துண்டிக்கப்பட்டு, அதனால் போராட்டம் ஏற்பட்டு, அதிலிருந்து இன்றைக்கு துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்து, முன்பு 5 விவசாயிகளும், இப்போது அதைக் கண்டிக்கின்ற வகையிலே நடந்த போராட்டத்திலே 2 பேர்களும் உயிரிழக்க நேர்ந்தது. கிட்டத்தட்ட கடந்த 2, 3 ஆண்டுகளாகவே விவசாயிக்குத்தான் உற்பத்தி செய்கின்ற நெல்லுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை; அதேபோல் பருத்திக்கும் நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை; கரும்புக்கும் அப்படியே நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை. இப்படி நிலைமைகள் இருக்கும்போது, வாங்கிய கடனை அவர்களால் திருப்பிக் கொடுக்க முடியவில்லை. இன்றைக்கு இந்தச் சூழ்நிலை உருவாகி, இப்போது விவசாயிகள் குமுறிக் கொண்டு, தமிழகம் பூராவும் போராட்டம் நடத்தக்கூடிய உச்சகட்டத்தை அடைந்து, பந்த் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த நாட்டிலே விவசாயிகளுடைய உயிரைத் துப்பாக்கியால் பிரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமைகளையெல்லாம் போக்கக்கூடிய அளவில், மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மின்சாரக் கட்டணத்தை எல்லா விவசாயிகளுக்கும் 12 பைசா என்று அறிவிக்க வேண்டும்.

கடைசியாக, உள்ளாட்சி மன்றங்களைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். நான் இருக்கின்ற ஊராட்சியில் இரண்டு வருஷங்களாகச் சொல்லி விட்டேன். இன்றும் 2 கிலோ மீட்டர் இருட்டிலேயே போக வேண்டிய கிராமமாகவே இருக்கிறது. பஞ்சாயத்தைக் கேட்டால், யூனியன் ஆணையரைக் கேட்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒன்றியத்திலே கேட்டால், பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியே வாங்கிக் கொடுத்தாலும், இந்த ஊரிலே இரண்டு நாட்கள் இருந்தாகிவிட்டது, அடுத்த ஊருக்குச் செல்ல வேண்டும் என்று அடுத்த பஞ்சாயத்திற்குப் போகிறார்கள். இப்படி இந்த மின்சாரத் துறையாலே புறக்கணிக்கப்படுகின்ற இடியப்ப சிக்கலாக இது இருக்கிறது. இடியப்ப சிக்கல் என்றால், ஒன்றுக்குள் ஒன்று சிக்கிக் கொண்டிருப்பது. ஒன்றியத்தைக் கேட்டால் பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்தைக் கேட்டால் மின்சாரத்துறை என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை தான் இன்றைக்கு இருக்கிறது. இதையெல்லாம் போக்க, மின்சார வாரியமே இந்தப் பொறுப்பை எடுத்துக்கொண்டு, எல்லா கிராமங்களுக்கும், அங்கேயெல்லாம் வெறும் கம்பங்களாக இல்லாமல், எறியக்கூடிய பல்புகளை மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய காலத்தில், மின்சாரத் துறையே நேரடியாக இந்த பல்புகளை யெல்லாம் வாங்கிப் பொறுத்த வேண்டும்

1979 ஏப்ரல் 26] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

என்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, விவசாயிகளும் நல்லமுறையிலே பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் சொல்லக்கூடியவைகளை யெல்லாம் இந்த அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும். அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமர் கிறேன்.

8. அறிவிப்புகள்

(அ) ரஷ்ய நாட்டிற்குச் செல்லும் அவை முன்னவருக்குப் பாராட்டு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான செய்தி. நம்முடைய பேரவை முன்னவரும், தமிழக அரசின் நிதி அமைச்சருமான மாண்புமிகு அண்ணன் மனோகரன் அவர்கள் நாளை மாலை வெளிநாடு சுற்றுப்பயணம் செல்ல இருக்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 1-00]

அவர் வெளிநாட்டுச் சுற்றுப்பயணம் செல்வது நமக்கு ஒன்றும் புதிதானது அல்ல. அவர்கள் ஏற்கனவே பல நாடு களுக்குச் சென்றுவிட்டு பாராளுமன்ற முறைகளையும் அந்த அரசுகளின் நிர்வாக முறைகளையும் நன்கு தெரிந்து வந்திருப்பவர். ஆனால் இந்த அரசு ஏற்பட்டு அவர் பேரவை முன்னவராகவும், நிதியமைச்சராகவும் சிறப்பாகப் பணியாற்றும் வகையில் பொறுப்பேற்றிருக்கும் இந்தத் தருணத்தில் அவர்கள் வெளிநாடு செல்வது நமக்கெல்லாம் பெருமை மட்டுமல்ல, பூரிப்படையக்கூடிய ஒன்றாகும். அவர்கள் ரஷ்யத்துணைக் கண்டத்திற்கு அரசு விருந்தினராக அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார். அந்த நாட்டு அரசு தமிழக அரசை மதித்து பேரவை முன்னவரை அழைத்திருக்கிறார்கள்.

ரஷ்ய நாட்டின் தேசியத் திருவிழாவாகக் கருதப்படுகிற மே தினவிழாவில், அதாவது தொழிலாளர்கள் தின விழாவில் அவர்கள் பங்கேற்று அந்த மகிழ்ச்சிகரமான நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொள்ளச் செல்ல இருக்கிறார்கள். ஆக, நம்முடைய பேரவை முன்னவர் அவர்கள் செல்லுகின்ற நாடுகளில் எல்லாம் தமிழக அரசினுடைய சிறப்பையும், தமிழ்நாட்டின் பண்பையும், பண்பாட்டையும் எடுத்துச் சொல்வதோடு அந்த நாட்டின் அரசியல் நுணுக்கங்களையும், அந்த நாட்டின் பாராளுமன்ற